

Redakcja i administracja: Kraków, Sławkowska 29.

Prenumerata miesięczna:

z odsyłką 2 K, bez odsyłki 1 K 60 h,
za granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ctm., 2 1/2 szyl.,
70 ctm. amerykańsk.

Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 h.

Konto czekowe Nr. 834.095.

Numer 8 h, poświęcony 4 h.

Telefon redakcyj 396 —

Adres na telegramy: Naprzód Kraków.

NAPRZÓD

Organ centralny polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie (z wyjątkiem niedziel i świąt) o godzinie 6 wieczór, a nadto w poniedziałki i dni poświęcone o godzinie 10 rano.

Dział inseratowy: Kraków, Gołębia 2.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednoszpaltowego
drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz
20 halerzy, następny po 10 hal. — **Nadestane**
od miejsca wiersza drukiem petitem po 40
hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi
po 80 hal. od wiersza za każdy raz.**Załączniki** (prospekty i t. d.) przyjmuje się za
cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla zamiej-
scowych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla
miejscowych prenumeratorów.Reklamacye otwarte są wolne od opłaty po-
czątkowej. — Redakcja rękopisów nie zwraca
i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Baczność Towarzysze, Obywatele!

W niedzielę dnia 29 września 1907 roku
o godz. 10 przed południem odbędzie się
w Ujeżdżalni przy ul. Rajskiej

ZGROMADZENIE LUDOWE

z porządkiem dziennym:

1. Szlachecki projekt re- formy wyborczej do sejmiku a robotnicy.

2. Drożyzna.

Towarzysze i Towarzyski! Przybadźcie
na to zgromadzenie jak najliczniej!

Komitet miejscowy P. P. S. D.

Do wrót sejmiku!

Kraków, 28 września.

Jutro w niedzielę uda się do marszałka
sejmiku hr. Badeniego deputacja robo-
tnicza z całego kraju, aby sejmikowi przed-
łożyć żądanie reformy wyborczej.Klasa pracująca wywalczyła sobie w
wiekopomnym, niezłomnym boju powsze-
chne, równe, bezpośrednie i tajne prawo
głosowania do najwyższego ciała praw-
dawczego, zawiadującego sprawami całego
państwa.Ogromny zastęp ludu stał się równo-
uprawnionem obywatelstwem w pań-
stwie, ma prawo decyzji i kontroli nad
wszystkimi najważniejszymi sprawami te-
go państwa, prawo rozporządzania mili-
ardami dochodów państwowych.Tylko w kraju ojczystym, na tery-
toryum, gdzie ten lud pracuje i żyje od
wieków, tylko w sprawach samorządu na-
rodowego trwa krzywda bolesna, trwa u-
pośledzenie, krzawi się dalej chwast przy-
wileju.Robotnik polski ma równe prawo wybor-
cze do parlamentu, nie ma go w kraju,
gdzie z całego niemal ludu pracującego na
wsi i w mieście zrobiono parjasów, nie-
mym i skrupowanych.Pieniądze podatkowe płaci ten lud pra-
cujący milionami na cele krajowe. Połowa
budżetu sejmiku, to pieniądze szerokiej ma-sy pracującej, odtrąconej brutalnie przez
swoich własnych rodaków od prawa wy-
borczego!Szkoła, szpital, opieka dobro-
czynności publicznej, nadzór nad
gospodarką gmin, polityka prze-
mysłowa kraju, to wszystko są żywotne,
najważniejsze dla robotników sprawy, a
jednak sejm nie ma posłów robotniczych!I oto jutro pójdzie deputacja robotnicza
do wrót tego sejmiku przywilejów domagać
się równego prawa głosowania,
równości obywatelskiej takiej samej,
jaką robotnikom polskim i ru-
skim dało państwo.To, co dali „obcy“, niechaj próbują od-
rzucić „swoi“...W tem porównaniu leży źródło siły ża-
dań robotniczych i śmierć przywilejów ka-
stowych. Porównanie to będzie wiecznym
wyrzutem dla „autonomii“, która boi się
ludu i lud ten upośledza. Będzie ono
osłabiało „autonomiczny“ sejm tem ciężej,
im nędzniej wobec parlamentu będzie się
przedstawiało prawo wyborcze do sejmiku!Samo udanie się deputacji robotniczej
do progów sejmowych jest dowodem wia-
ry — coraz bardziej słabnącej — w to, że
posłowie sejmowi zrozumieją de-
cydującą chwilę historyczną, w
jakiej lud się znalazł, dostawszy pełnię
prawa wyborczego do parlamentu.W ich ręku spoczywa dziś rozstrzygnię-
cie o sile i potęgze sejmiku, o sile „autono-
mii“, o całym kierunku polityki szerokich
mas w kraju.Jeżeli będą ślepi i głusi, kamiennego
serca i niedołężnej myśli, czekają kraj
ciężkie walki, czeka „autonomię“ wielkie
lekceważenie u ludu nie uczestniczącego
wcale w „samorządzie“ krajowym.Chwila jutrzejsza nie potrzebuje wiel-
kich słów; żądanie ludu jest jasne i pro-
ste, jak prostą jest konieczność history-
czna.Pustem słowem, frazesem gładkim i obłu-
dnym, morałem stęchłym nie da się klęsk
przyszłości zażegnać.Tu czynu trzeba, decyzji wielkiej i ry-
chłej, tu społeczne i narodowe zadanie da
się tylko szczerem zrównaniem praw oby-
watelskich rozwiązać.Zobaczmy, co sejm odpowie na robo-
tnicze żądanie...

Drożyzna.

Nie poraz pierwszy piszemy o tej spra-
wie; nie po raz pierwszy wykazujemy, że
najniezbędniejsze potrzeby życia codzien-
nego: żywność, mieszkanie, opał, ubranie
itd. stają się z dnia na dzień dla robotni-
ka, a nawet dla samodzielnego rzemieślni-
ka, małego kupca i urzędnika niemożliwe
do osiągnięcia przy ich zarobkach czy do-
chodach. Producenci i pośrednicy chcą
mieć swój zysk i w dodatku wcale nie-
skromny, organizują się w kartele, zwi-
zki, ringi i jeszcze jak się nazywają ich
organizacje, a konsumenci stoją wobec
nich bezbronni i bezradni, gdyż tamci jako
silniejsi i posiadający mają władzę
państwowe, krajowe i gminne do swej
dyspozycji. Wytworzyła się formalna ma-
fia wyzyskiwaczy, która ściga od całej
ludności niezmierzony nieograniczony haracz,
która więcej niszczy i wygładza ludność
aniżeli potrafiłby to uzbrojony w armaty
nieprzyjaciel wobec wygłodzonego miasta.„U góry“ nie tylko że nie starają się
temu zapobiedz, przeciwnie — mafia ta
cieszy się protekcją ministrów i hofratów,
burmistrzów i posłów...Życie ludzi pracujących za płacą dzien-
ną, choćby to byli najlepiej zorganizowani
i dobrze ukwalifikowani robotnicy, spadło
do tak niskiego poziomu, że nie ma wprost
mowy o najedzeniu się do syta; ko-
biety uganiają po targach, aby za dro-
gie pieniądze kupić mało towaru i w naj-
gorszym gatunku, który pod względem ja-
kościowym i ilościowym nie jest w stanie
zaspokoić potrzeb rodziny. Od chleba po-
cząwszy, wszystko zostało w rańmowany
sposób wyrubowane do niemożliwych cen.
Dziś rodzina robotnicza, a nawet rzemieślni-
cza i urzędnicza nie może marzyć o ja-
rzynie; kartofle nawet tak podrożały, że
przestały być artykułem „masowym“, a
stały się okrasą, ozdobą; o mleku, jajach
i mięsie nie ma co wspominać: są to o-
becnie artykuły zbytku, których widok —
a co dopiero kupno! — stał się dziś dla
większości rodzin niedostępnym.Ten stan rzeczy bardzo zbliżony do fa-
ktycznego głodu nie wystarcza jeszcze
producentom i pośrednikom. W ostatnim
miesiącu podskoczyły ceny zboża na targach
europejskich ogromnie w górę, a ciągle
jeszcze słychać, że mają przyjść „jeszcze
lepsze ceny“.Mięso w niektórych miastach spadło w
cenie; u nas w Krakowie nie słychać nic
o znizeniu cen, mimo że — jak przed kilku
dniami donosiliśmy — przypęd bydląt na
targowicę krakowską wynosiło do tej pory
o przeszło 14.000 sztuk więcej niż w tym
samym czasie roku zeszłego.silny młodzieniec, popychany przez poli-
cyanta.Głową miał on spuszczoną, ręce zaś były
związane z tyłu.Aresztant wraz z wartownikiem stanęli
we drzwiach i tłum zbliżył się, aby lepiej
przyjrzeć się przestępcy, lecz wszyscy mil-
czeli. Wówczas urzędnik policyjny rzekł
głosem dzwicznym i czystym:— Sugichara-san, Sugichara-O-Kiwi! Czy
jest ona obecna?Małenka, słabego wyglądu kobieta, sto-
jąca razem z mną, wyszła z dzieckiem
na plecach i odpowiedziała:— Gaj! — i zrobiła kilka kroków na-
przód. Tłum przepuścił ją. To była wdo-
wa po zamordowanym, dziecko zaś na jej
plecach, to jej syn.Na znak, dany przez policyjanta, tłum
odstąpił, zostawiając wokół przestępcy i
warty wolne miejsce. Tam stała wdowa z
chłopczykiem i patrzyła prosto w twarz
przestępcy. Wokół panowała martwa cisza.
Nie do kobiety zwrócił się policyjant, lecz
do dziecka i rzekł cicho, ale tak wyraźnie,
że mogłem zrozumieć każde słowo:— Dzieciaku, oto człowiek, który zabił
ojca twego. Ciebie jeszcze wówczas na
świecie nie było, tyś się znajdował w ł-
nie macierzystym. Ty rośniesz bez pie-
szczot ojcowskich i temu winien oto ten
człowiek. Spójrz na niego! — policyjant
wziął aresztanta za podbródek i zmusiłWęgla dzisiaj kosztują już po 1 K
40 h za 50 klg., nie mówiąc już o tem,
że wywołuje się sztuczny ich brak, aby
tem zaniepokoić ludność i zmusić ją do
robienia zamówień na później, naturalnie
po jeszcze wyższych cenach.Mieszkania ciągle idą w górę czyto z
powodu podwyższenia podatków gminnych,
czyto z powodu napływu obcych, czy
też — bez powodu, gdyż jeden kamieni-
cznik zapatruje się co do cen na drugiego,
a takiego, któryby ceny zniżył, nie było
jeszcze w Krakowie.Czy rzeczywiście okoliczności zewnętrz-
ne usprawiedliwiają tę drożyznę i czy za-
robki klasy pracującej postępują w tym
samym przynajmniej stosunku, co ceny
wszystkich artykułów?Dla porównania weźmy kilka cyfr z o-
statnich 3 lat. W jesieni 1904 płacono w
Krakowie za 50 klg. węgla 70 do 75 hal.,
za funt maki do 16 h, za funt mięsa 60
hal. Wówczas robotnik murarski zarabiał
przeciętnie 3 K 40 h, cieśla 1 K 80 hal.
dziennie, robotnik piekarski (przeciętnie)
18 K tygodniowo, robotnik stolarski w
akordzie lub w płacy minimalnej 16 do
20 K tygodniowo, robotnik dzienny 1 K
40 h. Dziś, po upływie trzech lat, cenar
węgla kosztuje 1 K 50 h czyli o 100%,
funt maki 20 h czyli o 30%, funt mięsa
80 h czyli o 33% więcej. Zarobki zaś po-
szły w górę: u murarzy do 4 koron czyli
o 20%, u cieśli do 2 K 40 h czyli o 25%,
u piekarzy do 20 K czyli o 10%, u robo-
tników dziennych — albo nic, albo o nie-
znaczny ułamek. Widzimy więc, że już
przy samych artykułach żywności robotnik
płaci przeciętnie o 33% więcej, podczas
gdy jego zarobek wzrósł najwyżej o 20%.
A stosunek ten, tj. większy wzrost wyda-
tków od dochodów, jeszcze się pogorszy,
jeżeli weźmiemy pod uwagę mieszka-
nie. Jeszcze przed trzema laty „normal-
ne“ mieszkanie robotnika w mieście, t. j.
szczupła izdebka bez powietrza i światła,
kosztowało 12 K, a dziś kosztuje — tyleż
guldenów, tj. o 100% więcej.Z powyższego zestawienia wynika ja-
sno, że robotnik znacznie więcej musi wy-
dawać, aniżeli przystość jego zarobku wy-
nosi. A przecież — zarzuci ktoś — robo-
tnik nie ma z czego dokładać! Tak jest,
nie ma kapitału dla uzupełnienia budżetu
domowego, ale ma wytrwały żołądek, któ-
remu może nakazać ograniczenie się w
wymaganiu żywności; ma twarde członki,
którym musi odmówić ciepła zewnętrznego;
ma zdrowe (!) płuca, którym odejmie
trochę powietrza przez przyjęcie subloka-
torów do swej izby — ma, jednym sło-
wem, życie, które mimo przymusowego
ograniczenia we wszystkich kierunkachgo do podniesienia głowy. — Spójrz nań
dobrze, dziecię, nie bój się. To przykro,
ale to twój obowiązek. Spójrz nań!Dziecko spojrzało przez ramię matki sze-
roko rozwartymi oczami, pełnymi strachu,
potem zaczęło spazmatycznie płakać, łyż
z oczu się polały, ale ono posłusznie nie
spuszczało wzroku z twarzy drżącego jak
w febrze przestępcy.Tłum, zdawało się, nie oddychał. Wi-
działem, jak twarz aresztanta nagle się
zmieniła; nie bacząc na pęty, nagle padł
on na kolana, uderzył głową o ziemię i
rzekł głosem drżącym:— O! przebac mi, dziecię, przebac
mi! To, co spełniłem, nie było z nienawiści,
lecz tylko ze strachu, z pragnienia urato-
wania się. Jestem strasznie, strasznie wi-
nien przed tobą, ale teraz odpokutuję swe
przestępstwo — umieram, chcę umrzeć i
chętnie zgine. O, dziecię, zmiłuj się nade-
mną, przebac mi!

Dziecię wciąż w milczeniu szlochało.

Wartownik podniósł spazmującego prze-
stępcę; tłum w milczeniu rozstąpił się na
lewo i na prawo, aby pozwolić im przejść.I zupełnie niespodzianie tłum zajączał i
gdy wartownik przybliżył się ku mnie,
spozstrzegłem, czegom jeszcze nie widział,
co widziało tylko niewielu, czego prawd-
podobnie więcej nigdy nie ujrzę: łyż w
oczach policyjanta japońskiego.

Na dworcu.

Szkic japoński.

Spolszczył Paweł Stecki.

czoraj nadeszła telegraficzna wiado-
z Fukuoka, że został tam zatrzyma-
ważny przestępca i że dziś o godzi-
unastej zostaje wysłany do Kuma-
gdzie ma być stracony. Oddział po-
słano dla pilnowania przestępcy.Lata temu pewien nadzwyczaj
łodziej dostał się do jednego z
licy Borcowa, zwiąawszy czynią-
przeszkodę; zabrawszy wiele ko-policyjnym łapaczom udało
go w przeciągu dwudziestu
zin, przed ukryciem skradzio-
ności.s prowadzenia go do więzie-
wobodzić się z krępujących
kawiczną szybkością wycią-
chwy towarzyszącego mu
go i uciekł.do przeszłego tygodnia
adnej wiadomości.jednemu z urzędników
przypadkowego zwie-
Fukuoka zwróciła jego
aresztanta oddziałuTwarz ta cztery lata temu wryła mu
się w pamięć i zostawiła po sobie wieczne
wrażenie.

— Któż to? — spytał urzędnik.

— Złodziej! — była odpowiedź. — Zapi-
sany on tutaj pod nazwiskiem Kuzabe.Łapacz podszedł do aresztanta i rzekł
do niego:— Pańskie nazwisko nie Kuzabe, No-
mura Tejchi! Pan jesteś oskarżony o za-
bójstwo, popełnione w Kumamoto.Przestępca przyznał się do wszystkiego.
Poszedłem na dworzec w otoczeniu o-
gromnego tłumu, aby być świadkiem przy-
bycia aresztowanego. Wyobrażałem sobie,
iż ujrzę i usłyszę ze strony tłumu wyra-
zy gniewu, a nawet obawiałem się wrogich
czynów.Zamordowany cieszył się wielką sym-
patją; w tłumie bez wątpienia znajdowali
się jego bliscy, a tłum w Kumamoto nie
odznacza się wielką wstrzeźliwością.Spodziewałem się ujrzyć mnóstwo poli-
cyi. Przypuszczenia moje jednak okazały
się mylnymi.Gdy pociąg się zatrzymał, rozpoczął się
zwykły chaos przybycia: dało się słyszeć
bieganie mnóstwa spieszących się pasaże-
rów, handlujących gazetami i limoniadą
miejscowego wyrobu. Z pięć minut zmu-
szeni byliśmy przeczekać za baryerą. Po-
tem dał się widzieć w drzwiach ponury,

jeszcze się trzyma, ba, nawet jeszcze dla innych zdolne jest pracować.

Wrogowie klasy robotniczej powtarzają ciągle, że to robotnicy sami zawinili drożyznę; w czasie akcyi wyborczej przecież p. Leo i dr Petelenz na „Kotłowie” wyraźnie powiedzieli, że drożyznę spowodowali robotnicy, a w szczególności tow. Daszyński. Zdaje się, że na podobnie głupi jak i beczelny zarzut nie powinno się dawać odpowiedzi; jeżeli zaś zajmujemy się tą kwestyą, to tylko w tym celu, aby ci panowie nie sądzili, że znajdzie się naprawę ktoś, coby temu uwiarył. Na czem oni opierają swoje gołosłowne twierdzenia? Dla ludzi — gdyż nie ulega wątpliwości, że oni sami w to nie wierzą — mówi się: robotnicy strejkują, majstrowie muszą podwyższać im płace, a tę nadwyżkę odbijają sobie na konsumentach; tow. Daszyński zaś — no, ten „podburza” robotników do strejku!

Wykazaliśmy już powyżej, że podwyżka płacy robotników nie stoi w żadnym stosunku do podwyższonej cen, a dalej — czy mieliśmy w Krakowie strejk rzeźników, a przecież mięso jest tak drogie? Czy w ostatnich trzech latach był w Krakowie strejk murarzy, a przecież mieszkania tak podrożały? Czy nie udowodniono dopiero przed kilku dniami, że zarobki górników poszły w górę o 10%, a cena węgla o 100%?

Nie robotnicy, którzy wskutek drożyny najwięcej cierpią, spowodowali ją, ale właśnie przyjaciele dra Lea i Petelenza, ich zwolennicy: rzeźnicy, kamienicznicy, handlarze węgla, piekarze i t. d.! Nie chcemy zaprzeczyć, że w części winna drożyznie także konjunktura światowa. Któż jednak wpływa na ukształtowanie się konjunktury w dzisiejszym kierunku? Przecież robotnicy nie mają najmniejszego wpływu na targ międzynarodowy; oni nie mają wpływu na agrarną politykę sejmiku i rządu; oni nie należą do kartelów węglowych, naftowych, cukrowych i t. d.; oni nie spekulują na zbożu; oni nie robią interesów giełdowych, które swą hyperspekulacją wywołały drożyznę pieniędzy. Wszystko to robią właśnie polityczni i ekonomiczni wrogowie robotników, którzy mają bicz w rękę, podniesiony nad plecami wszystkich ludzi pracujących.

Socjalna demokracja nie w tym celu uświadamia lud, aby mu tylko pokazać jego nędzę; pracuje ona też nad usunięciem tej nędzy, a jednym z pierwszych na tem polu krokiem jest wykazać, skąd ta nędza pochodzi. Klasy posiadające starają się pomnażać swe bogactwa kosztem zdrowia i życia klasy pracującej; rzeczą robotników zaś jest ten wyzysk usunąć, a może się to stać jedynie przez przejęcie się zasadami socjalistycznymi.

O zamach na Skałona.

Sprawa tow. Dobrodzickiej.

W odpowiedzi „Czasowi”.

„Byłymi ludziami” z „Czasu” ktoś z ich własnego otoczenia musiał zwrócić uwagę, iż zadaleko zabrnęli w swej nikczemnej kampanii przeciwko tow. Dobrodzickiej. Wczorajszy „Czas” wieczorny tłómaczy się, iż ulicznikowski ustęp końcowy jego notatki rannej „zakradł” się do numeru przypadkowo. — Przypadkowo? Nie, on wypłynął organicznie ze współzawodnictwa zgniótków moralnych, którzy swoje zaprzędanie się „firmie” chcą jak najjaskrawiej udowodnić. A długo czekać na lepszą okazję zadokumentowania kompletnego braku skrupułów — niż ta naganka przeciw osobie więzionej za czyn — to nawet wróg każdy przyzna — heroicznej odwagi i ofiarności — przeciw kobiecie! Na śliskiej drodze takiego współzawodnictwa, żadnym hamulcem moralnym nie powściąganego, dochodzi się do granic, kiedy i w gronie bliskich powstaje uczucie obrzydzenia; wówczas najnikczemniejsze pociski zwała się na „przeoczenie”.

Swoją częściową rewokację poprzedza „Czas” dalszymi (?) wywodami swej „prowagi prawniczej”. Pierwszą próbę tego rodzaju, podaną w numerze śródownym, nazwaliśmy mistyfikacją, oszustwem, gdyż nie miała w sobie żadnego znamienia... pochodzenia prawniczego. Była naprędce ukleconą, w celu wywarcia presji na Izbę radną, której uchwała oczekiwana była „lada chwila”. Aby osłonić swoje pierwsze oszustwo, popełnia „Czas” oszustwo drugie: podaje artykuł, napisany istotnie przez prawnika, usiłując wmówić, że jest to obszerniejsza edycja zakwestyonowanej przez nas notatki pierwszej. Wystarczy najpobieżniej porównać obie notatki, ażeby się przekonać — mimo, iż ów podręczny prawnik usiłował nagiąć się do toku „rozumowań” „Czasu” — że są one emanacjami dwóch głów: pierwsza — pła-tnego pachółka dziennikarskiego, który w

swej robocie nie liczy się z możliwościami prawniczymi, boć to dla niego teren obcy; druga — człowieka, którego bądź co bądź otarcie się o studia prawnicze krępować musiało. To też, gdy w pierwszej notatce nazwano „nawinnymi” argumenty, dowodzące politycznego charakteru zamachu na Skałona, w drugiej musiał autor stwierdzić, iż nie politycznym byłby taki zamach tylko w razie, gdyby w grę wchodziły pobudki prywatne.

Zresztą najlepiej udowodnią fałszerstwo zestawienia odnośnych ustępów:

Jeden tylko organ socjalistyczny, występując w obronie „towarzyszek Krahelskiej”, jak pisze, uznał za właściwe wytoczyć naiwne argumenty, mające niby to oddziaływać na dalszy bieg sprawy. Nie będę polemizował z prawniczymi lub raczej niby prawniczymi argumentami „Naprzód”: dość powiedzieć, że organ socjalistyczny kwalifikuje zamachy dyktowane jako morderstwa... polityczne, nie napisawszy wprzódy nowego i ściśle partyjnego kodeksu karnego!

Zgadzać się zupełnie z panującą teorią, sądzić, że nie motywy działania, ale cel polityczny (podkreślenie autora, red. „Nap.”) zdolny jest nadać czynowi znamię polityczne. Jedno zaś nie jest jednoznaczne z drugim, w każdym zaś razie pierwsze nie mieści w sobie drugiego. N. p. motywy morderstwa może stanowić fakt, że naczelnik rządu skazał na śmierć n. p. brata obwinionego; cel polityczny miałyby to samo morderstwo wówczas, gdyby przez usunięcie tego zwierzchnika dążono do zmiany zarządzeń państwowych ogólniejszej i szerszej natury, do zmiany formy rządu itd. Znam jest z ostatnich czasów odmowa wydania Jurgielewicz Rosy, motywowana celem politycznym przestępstwa.

Oczywiście, iż jeden i ten sam człowiek nie będzie naigrawał się nad „ściśle partyjnym kodeksem karnym” po to, by w dwa dni później nazwać to stanowisko „panującą teorią”.

Na to musiałby być najkompletniejszym błaznem. Od takiego tytułu chroni go wyrażna różnica stylu obu notatek; możemy więc co do niego superlatyw odrzucić — pozostawić sam rzeczownik — co równa się obaleniu jego rzekomego należenia do „poważnych kół prawniczych”.

Poważny człowiek nie zgodzi się służyć za parawan oszustwu — to punkt pierwszy; poważny człowiek potępiający jakoby „usiłowane sugerowanie” sędziów — nie będzie sam o pół szpalty wyżej takiej sugestyi uprawiał; poważny człowiek, pozwalając się reklamować jako autorytet fachowy, nie zgodzi się pisać anonimowo; nie narazi się przytem na taką śmieszność, aby na szalę rzucać zwroty: „otóż moje zdaniem...” gdy to „mojem” przy braku podpisu nie nie wyraża.

Jurydyczną ocenę wywodów tego „niewiadomego” podajemy niżej; tu tylko podkreślamy jeszcze raz nikczemność „Czasu”, który nie cofa się nawet przed systematycznym fałszerstwem, byle tylko znaleźć argument przeciw twórczyni zamachu na Skałona. „Warszawskij Dniownik” nie okazywałby więcej gorliwości.

Prawna strona

tej sprawy przedstawia się następująco:

Na wypadek zatwierdzenia odmowy ekstradycji, redukuje się sprawa tow. Krahelskiej-Dobrodzickiej wobec sądownictwa austriackiego do pytania:

Czy jest luka w ustawie naszej?

Jeżeli luka w tej kwestyi jest, jeżeli sprawa nabycia, po spełnieniu za granicą czynu, obywatelstwa austriackiego nie jest dotąd w kodeksie karnym austriackim przewidziana, to wprzód należy kodeks karny zmienić. Luk w kodeksie karnym nie można bowiem wypełnić ani interpretacją rozszerzającą, ani analogią; o tem wie każdy, który choć trochę liźnął alfabetu prawniczego. Ze ustawodawca w dziedzinie prawa międzynarodowego karnego holdował teoretycznej zasadzie „sprawiedliwości wszechświatowej”, to musi w praktyce pozostać obojętnym, dopóki to, co ustawodawca teoretycznie chciał lub mógł chcieć, nie zostało w jakimś konkretnym punkcie faktycznie w ustawie wyrażonem. Słowa ustawy, a nie teoretyczna intencja rozstrzygają w dziedzinie kodeksu karnego. Dlatego we wszystkich państwach skrupulatnie wypełniają odkryte luki ustawy karnej nowymi ustawami, które oczywiście wstecz działać nie mogą.

Otóż w danej kwestyi luka w ustawie naszej rzeczywiście jest. Luka ta oddawna już została odkrytą i oddawna jest już przedmiotem kłopotów i trudności.

Na równi z wielu innymi mankamentami naszego przestarzałego kodeksu karnego, chciało tę lukę przy sposobności usunąć przez nową ustawę karną, której projekty pod naciskiem postępowej opinii państwa, żądającej zmodernizowania kodeksu, kilkakrotnie wnoszono. Rząd widział, że takie prawo azyłu z „lukami” utrzymać się nie da, i rząd otwarcie przyznał, że na podstawie §§ 36—40 k. k. nie można takich wypadków, jak obecna sprawa tow. Dobrodzickiej, w Austrii ścigać tak długo, dopóki § 40 k. k. zaczyna się będzie

od słów: „gdyby rząd obcy odmawiał przyjęcia” i dopóki tekst poprzedzających §§ 36, 37, 38 i 39 u. k. nie ulegnie również bądź ustawowej bądź traktatowej zmianie. Nie pomogą tu więc morały prawnika-informatora „Czasu”; nie o to chodzi, czy zbrodnia jest ohydna, czy „gloryfikowaną”, czy sprawca ma być „vogelfrei” i t. d. lecz o to: skoro kodeks karny dotąd nie został w myśl projektu zreformowany i luka ustawowa nie została wypełniona, to nie ma podstawy do pozytywnego ścigania karnego, chociażby teoria karna tego ścigania żądała.

Otóż nasz obowiązujący kodeks karny pochodzący jeszcze z roku 1803, a w roku 1853 tylko nieco przerobiony, dwu wypadków, które w razie odmowy ekstradycji ze strony Austrii zająć mogą, po prostu nie przewidział, wskutek czego powstały

dwie luki ustawowe.

Mianowicie zdarza się na podstawie traktatów, że Austrija mimo żądania obcego państwa, człowieka, który za granicą, jako zagraniczny poddany zbrodnie popełnił, postanawia nie wydawać. Co potem z tym człowiekiem ma Austrija zrobić, jeżeli

1) jest on w czasie postępowania ekstradycyjnego ciągle jeszcze zagranicznym poddanym?

2) jest on w czasie postępowania ekstradycyjnego już poddanym austriackim?

Obydwa te wypadki ad 1 i 2 nie są w naszym kodeksie karnym u normowane. Wedle zasady „sprawiedliwości wszechświatowej” człowiek ten powinien być niewątpliwie ściganym, ponieważ jednak luk w ustawie karnej sąd wypełniać nie może, przeto musi tu ściganie karne być w Austrii uchylonem, bo niema pozytywnego przepisu.

Prawniki-informator „Czasu” przyzna chyba, że ad 1) stała praktyka sądowa, bez wahania konstatując lukę w ustawie, treść traktatów nie usunięta, obcych poddanych puszczając wolno. Czem prawnik z „Czasu” wytłumaczy tę stałą praktykę ad 1), która jakoś nie liczy się z jego, ani z Lammascha argumentami? Dlaczego ad 2) praktyka sądowa ma być inną, surowszą? Gdzie rozumny powód, aby obcych poddanych łagodniej traktować niż własnych, jeżeli w obydwu wypadkach sprawcy są w rękach władzy, a „sprawiedliwość wszechświatowa” żąda ścigania?

Kto pierwszy dostrzegł lukę?

Jeszcze takiej sprawy, jak sprawa tow. Dobrodzickiej nie było w Austrii, gdy rząd austriacki już spostrzegł tę lukę ad 2), która wyklucza ściganie za czyn za granicą spełnione, w razie późniejszego nabycia obywatelstwa austriackiego, oraz lukę w powyższym wypadku ad 1). Rząd w projekcie kodeksu karnego z r. 1874 zaproponował tedy tę zmianę, aby zamiast słów w § 40 uk. użytych: „gdyby rząd obcy odmawiał przyjęcia”, użyto wyrażenia: „wenn die Auslieferung nicht erfolgt”, przyczem w motywach („allgemeine Bemerkungen zu 221 Beilagen zu stenogr. Protocollen 1874 VIII. Session”) powiedziano, że ta zmiana jest dlatego pożądaną, że: „in dem Falle, wo der Ausländer nach Verübung eines Verbrechens im Auslande österreichischer Staatsbürger wird, bietet eine solche Bestimmung allein die Möglichkeit, nicht bloss eine Sühne der That herbeizuführen” i t. d. Ponieważ tej „Bestimmung” dotąd w życie nie wprowadzono, przeto jedyna („allein”) możliwość usunięcia braku ustawy dotąd jeszcze nie zaszła.

Jeszcze wyraźniej zaakcentowano potrzebę wypełnienia tej luki w projekcie rządowym z r. 1891 w § 4, punkt 3: „jeżeli wydanie winnego władzom miejsca popełnienia czynu lub tymże jego kraju ojczystego celem dochodzenia i ukarania nie jest dopuszczalnym, lub też wykonaniem być nie może (zamiast słów § 40 „gdyby rząd obcy odmawiał przyjęcia”), a minister sprawiedliwości zażąda wdrożenia ścigania karnego...”, kara w Austrii nie może być surowszą, jak wymierzyć się mająca wedle miejsca popełnienia czynu.”

Atoli i ten projekt dotąd nie stał się ustawą i powstały projekty dalsze. Przyjaciele parlamentarni „Czasu” wiedzą bardzo dobrze, z czyjej winy te projekty wszystkie spoczęły w koszu.

Dobrodzicka nie może być ściganą.

Dopóki mamy §§ 36—40 k. k., dopóki więc nasze prawo międzynarodowe karne składa się z czterech przestarzałych, niewyczerpujących paragrafów, dopóki mamy traktat z Rosyą z r. 1874, który również tych luk nie wypełnia (traktat z Ameryką z r. 1870 analogiczne wypadki częściowo w sprawach wojсковых itp. normuje), dopóki art. III traktatu z Rosyą łącznie z art. XIV tegoż traktatu wskazują, że przy zbrodniach charakteru politycznego Rosyja zastrzeżonego sobie w art. III tegoż traktatu prawa żądania ukarania za zbrodnie na swem terytorium popełnione wcale nie ma (przyczem nie należy zapominać, że w myśl wyraźnego przepisu § 41 ust. k. traktat ten wchodzi także w miejsce § 36, odnoszącego się do austrija-

ckich poddanych i usuwa tegoż § 36 zastosowanie, stawiając w jego miejsce postanowienia art. III i XIV, wykluczające zbrodnie polityczne), dopóty takie sprawy jak tow. Dobrodzickiej, szczególnie, gdy się przyjmuje notoryczny charakter polityczny zamachu na Skałona, w Austrii ścigane być nie mogą, podobnie jak nie mogły być ścigane z słusznych przyczyn w Austrii niedawne polityczne sprawy Jurgielewicz, dra Kraszewskiego itd.

Charakterystyczny pogląd prawnika „Czasu”, że zamach dynamitowy nie może być nigdy zbrodnią polityczną i że kto tak twierdzi, „gloryfikuje” zamach, odpartym jest nawet tekstem art. IV. traktatu z r. 1874.

Rozstrzygnięcie w znanej sprawie obywatelki austriackiej Ryfki Sagan nie jest argumentem. Sprawę tę senat polski sądu najwyższego jako niepolityczną zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała (powołując się na wywody teoretyczne Lammascha i na projekt z r. 1874, który właśnie dowodzi tezy przeciwniej), poddał orzecznictwu sądu austriackiego, mimo to, że sprawcy w chwili popełnienia czynu w Rosyi była rosyjską poddaną; uważamy to orzeczenie sądu najwyższego wobec powyższych wywodów za omyłkę prawną. Jest to zresztą jedyna taka sprawa dotąd, a sąd najwyższy nie wstępuje zawsze od razu na drogę trafnego zastosowania ustawy. Ryfka Sagan była zresztą sądzoną na żądanie Rosyi z art. III. traktatu, a żądanie to w myśl art. XIV. przy zbrodniach politycznych przez Rosyę stawiane być nie może. Niech więc Skałona poczeka, aż reforma karnego kodeksu naszego nastąpi. Na podstawie obowiązującego ustawodawstwa Dobrodzicka u nas śledztwa karnego mieć nie będzie. Nie teoria karna rozstrzyga tu, lecz tekst ustawy.

Bankructwo dra Demla.

Cieszyn, 27 września.

Bankructwo dla Demla. — Alarm „Robotnika Śląskiego”. — Stanowisko narodowych demokratów i usiłowania zatuszowania tej sprawy. — Bagny cieszyńskie. — Gospodarka kumotów. — Pół miliona długów. — Akeya ratunkowa. — Fundacja Remiasza. — Najpierw gmina, potem kraj w niebezpieczeństwie. — Zamach na kieszenie podatków. — Rozkradanie funduszy publicznych. — Argumenty przeciwników. — Larisch znów kandyduje. — Koniec Demla.

Prasa śląska przepełniona jest artykułami i artykułkami, traktującymi o bankructwie dra Demla. Oto przed kilku tygodniami rozszedła się pogłoska w Cieszynie, że dr Demel, burmistrz miasta, znalazł się nad brzegiem bankructwa i że miasto zamierza kupić od niego jego realność, aby go w ten sposób ratować. Wychodzący w Cieszynie organ naszej partii „Robotnik Śląski” natychmiast pierwszy zaprotestował przeciwko takiej korupcyi, ale głos jego nie doznał zrazu wcale poparcia. Miejskowa prasa niemiecka usiłowała sprawę zatuszować, a organ narodowej demokracji polskiej na Śląsku „Dziennik cieszyński” z kwaśną bardzo miną powtórzył tę wiadomość, wyraźnie zaznaczając, że zaczerpnął ją z „Robotnika Śląskiego”. Uczynił tak „Dziennik cieszyński” oczywiście nie dlatego, aby zrobić „Robotnikowi Śląskiemu” reklamę, lecz chciał przez to usprawiedliwić się, że nie jego w tem winą, iż sprawa ta wyszła na światło dzienne. Słowem, chodziło mu o to, aby umyć ręce w niewinności, za przykładem Piłata. Nie dodał też „Dziennik cieszyński” do notatki „Robotnika Śląskiego” żadnej uwagi i przez całe następne cztery tygodnie nie wspominał o tej sprawie ani słówka... I nie można się temu wcale dziwić! Wszakże ten sam dr Leonard Demel niedawno dopiero był kandydatem „Dziennika cieszyńskiego” wszakże dr Demel wybór swój na posła Rady państwa ma wyłącznie i jedynie zawnieszczenia haniebnej polityce narodowych demokratów, czyli stronnictwu miechajdów i ich organowi „Dziennikowi cieszyńskiemu”, którzy woleli poprzeć nawet takiego tytystę, jak Demel, byle obalić kandydata naszego towarzysza Arbeitla.

Ale ani ta początkowa pobłażliwość „Dziennika cieszyńskiego”, ani jawne poparcie miętna obrona „Silezyi” nie uratowały Demla. Jest on moralnym i politycznym trupem, bez względu na to, czy nacyja jego finansów uda się, czy nie. Ale z nim razem powinni stać się dołowi publicznej zniknąć ci wszyscy, którzy z nim współpracowali i w Cieszynie to bagno korupcyi i łapczywości się w niem po uszy, którzy tego korzystali i korzystają na jego wadę miasta i jego ludności.

Zbyt daleko zawiadłoby, gdybyśmy chcieli zapuszczać się w szczegółowy i dokładny obraz tego bagna, nie możemy więc, jeżeli przytoczymy tylko najcięższe. Czy w stosunkach politycznych i normalnych miast, aby jeden i ten sam człowiek mógł być miejskim i burmistrzem i jednocześnie tego syndyka i żeby

wnocześnie adwokatem stron przeciwnych? W Cieszynie tak jest! Dr Demel mianowicie prowadzi swą kancelaryę adwokacką wspólnie z drem Droesslerem i tu ma początek swój i źródło korupcyi, tocząca całą gospodarkę gminną; podczas gdy bowiem dr Demel jest burmistrzem i posłem do Rady państwa, to wspólnik jego dr Droessler jest syndykiem miasta, a dr Demel znów we własnej osobie był do ostatnich chwil adwokatem hr. Larischa i kolei północnej, a jest jeszcze adwokatem kolei koszyko-bogumińskiej. Za przykładem swego burmistrza idą inni „ojcowie miasta”. I tak wiceburmistrz dr Bukowski jest adwokatem arcyksiężęcej komory i „Austriackiego Towarzystwa hut i kopalń w Cieszynie”, a syndyk miasta dr Droessler jest równocześnie członkiem wydziału gminnego.

Przypatrzmy się jeszcze innej sferze działalności tych trzech panów. W Cieszynie istnieje oczywiście Kasa oszczędności. Prezesem tej Kasy jest dr Bukowski, przewodniczącym rady nadzorczej jest dr Demel, zaś dr Droessler jest dla odmiany przewodniczącym Banku ludowego.

Przytoczyliśmy te szczegóły, bo one są typowym rysem rządów kumoterskich i ponieważ te rządy kumoterskie są przyczyną, że prywatna sprawa majątkowa dra Demla rozrosła się na olbrzymi skandal korupcyjny, którym prasa polityczna ma prawo i musi się zajmować.

Ile wynoszą w rzeczywistości prywatne długi dra Demla i jak one powstały, to właściwie nikogo nie obchodzi. Dlatego nie będziemy się nad tem roztaczać, wystarczy, jeżeli zaznaczymy, że dr Demel sam przyznał, że długi jego wynoszą 310.000 koron, podczas gdy opinia publiczna długi te szacuje okrago na pół miliona. Pod względem politycznym nie jest pozbawionym pewnej pikanterii ten szczegół jeszcze, że znaczna część weksli dra Demla znajduje się w portfelach wekslowych różnych instytucji finansowych czeskich, polskich i antysemitów. A wszakże ten dr Demel jest nie tylko hakatystą czynnym i zaciętym wrogiem Czechów, ale jest także liberałem i to „zżydźiałym liberałem”, według żargonu antysemitów. Kontrkandydatami dra Demla przy ostatnich wyborach byli, obok tow. Arbeilla, także Polak Filasiewicz i wiedeński antysemita Engelmann. I tu leży pierwszy tragicomiczny początek krachu dra Demla. Tuż przed wyborami bowiem, niejako na wybory, zyczył mianowicie dr Demel 30.000 koron w „Chrześcijańsko-politycznej Kasie zaliczkowej w Cieszynie”. Ponieważ nie uiszczył na czas procentów, ani rat, nastąpiły protesty i podanie o egzekucję ze strony tego pokątnego banku lichwiarskiego, które w połączeniu z innymi podobnymi skargami — przyspieszyły przesilenie.

Gdy sytuacja stała się krytyczną, utworzył się z grona radców gminnych i wierzycieli dra Demla komitet ratunkowy pod przewodnictwem wiceburmistrza dra Bukowskiego. Nie byłoby w tem nic nadzwyczajnego, ani zdrożnego, gdyby ten komitet zaraz od początku nie zamierzył swej akcji ratunkowej przeprowadzić kosztem miasta i kosztem obywateli, opłacających podatki. Oto nagle, po stuletnim wyczekiwaniu, okazała się gwałtowna potrzeba założenia w Cieszynie zakładu poprawy dla chłopców. Na ten cel istnieje mianowicie od stu lat fundusz Remiasza. Wydział krajowy niezwykle szybko zgodził się na ten projekt, lecz zażądał od miasta, oprócz wydania fundacyi Remiasza w kwocie wynoszącej obecnie około 400.000 koron, dostarczenia jeszcze 7 morgów gruntu do wspaniałego. Tego potrzeba było właśnie do zakładu ratunkowego. Dr Demel posiadał w Cieszynie folwark z cegielnią, zajmujące razem około 34 morgów gruntu. Właściciel wolał dr Bukowski na przedmiejscu posiedzenia Rady gminnej, na którym oświadczył, że nie ma zamiaru sprzedać tej nieruchomości, lecz zapłacić jako ekwiwalent za 7 tylko morgów demlowskich gruntów 80.000 K — czyli prawie pięć razy tyle.

Jeżeli to nie nazywa się korupcją i rozkradaniem publicznego grosza, w takim razie pojęcia o czystości obywatelskiej i poszanowaniu dobra publicznego są marnym i czczym frazezem, a kto umie bezkarnie wzbogacać się lub, jak dr Demel, długi swe pokrywać kosztem miasta i kraju, ten ci jest obywatelem czciogodnym i mężem pełnym zasług, który może piastować najwyższe w gminie i kraju urzędy i godności.

Stojąc na usługach kliki prasa liberalno-niemiecka a na jej czele „Silesia” oburza się oczywiście na tych, którzy śmiało i energicznie zabrali się do wymiecienia tej tajni Augiasza. Nazywa ona te usiłowania „oszczerczą kampanią, wszczętą przez polską prasę wicherzyelską”. Daremno jednak usiłuje „Silesia” nadać aferze dra Demla charakter niemieckiej „sprawy narodowej”. Czyny „Silesia” przez to ujmuje i wielką krzywdę ludowi i narodowi niemieckiemu, który żadnej przecież winy nie ponosi za sprawy takich osobników, jak dr Demel lub dr Bukowski. Niestety też i ze stanowiska politycznego i taktycznego nierozumnie czynią polskie pisma szowinistyczne, bredząc coś o „niemieckiej gospodarce”. Albowiem niezależna prasa

niemiecka, a na jej czele socjalistyczna „Bielitzer-Volksstimme” oraz antysemita „Mährisch-Schlesische Post” potępia stanowczo i niedwuznacznie Demla i wszystkich jego kumotów. Daremno również pragną obrońcy dra Demla i jego kumowie zamydlić światu oczy twierdzeniem, że kwestya długów dra Demla i komu na jaki cel i za jaką cenę on chce sprzedać swoje grunta, jest jego sprawą prywatną. Tymczasem wcale nie jest sprawą prywatną burmistrza i posła miasta, czy i komu on jest winien krociowe sumy, nie jest bowiem sprawą obojętną dla obywateli i dla całego społeczeństwa, jeżeli burmistrz i poseł tkwi aż po uszy w długach u każdego lichwiarza w mieście i u każdego dostawcy gminnego! A już sposób, w jaki kumotowie dra Demla chcieliby go poratować i wzbogacić kosztem miasta i kraju, nakłada na uczciwą i niezależną prasę wprost obowiązek zdemaskowania publicznie tego szalbierstwa i niedopuszczenia do tego, aby ono stało się czynem.

Po tem, co powyżej opowiedzieliśmy, dr Demel jest już dziś politycznym trupem. Niedawno jeszcze marzył on śmiało o wysokich godnościach; o urzędzie sekretarza w ministerstwie niemieckim a nawet o tece ministerjalnej. Teraz... ustępuje z godności burmistrza cieszyńskiego i składa mandat posła do Rady państwa! Kto będzie burmistrzem, na razie nie wiadomo. Dr Bukowski chętnie zasiadłby na karle burmistrzowskiem, lecz prawdopodobnie będzie musiał ustąpić tej godności komu innemu, bo opozycja wśród obywateli przeciwko „rządom adwokatów” jest zbyt silna. O mandat posła do parlamentu ubiega się podobno od dawna hr. Larisch-Mönnich z Karwiny dla swojego syna hr. Hansa, który przepadł we Frydeckiem przeciwko naszemu tow. Eiderschowi. Opowiadał, że hr. Larisch zaraz po wyborach zażądał od dra Demla, aby zrzekł się tego mandatu, obiecując mu za to pokryć wszystkie jego długi! Gdy dr Demel tego uczynił zaraz nie chciał, hr. Larisch cofnął mu sądownie swoje pełnomocnictwo. Decyzję tę przyspieszyło także jakieś „nieporozumienie” na tle finansowem, mianowicie dr Demel był winien hr. Larischowi 70 do 80 tysięcy koron, których nie mógł pokryć. Odtąd więc dr Demel nie jest już adwokatem hr. Larischa.

Gdyby projekt ten doszedł do skutku, to byłby on przykładem jawnego w biały dzień rozkradania publicznych funduszy na cele czysto prywatne.

Nie wchodźmy w to, czy grunta dra Demla, położone daleko za miastem, na frysztackiem przedmieściu, stanowiące w znacznej części niedostępne wertepy i różnego rodzaju nieużytki, nadają się na przeznaczony cel, to jest na budowę zakładu poprawczego dla chłopców i na połączone z nim wzorowe gospodarstwo rolne, dla nas ważną jest jedynie kwestya przepłacenia tych gruntów. A cena ofiarowana za tych 34 morgów drowi Demlowi jest wprost monstrualnie wysoka. Przedewszystkiem faktem jest, że — jakkolwiek publicznego przetargu wcale nie rozpisano, chociaż tak być powinno — znaleźli się tacy, którzy dobrowolnie zgłosili swe oferty i ofiarowali gminie, względnie wydziałowi krajowemu, potrzebne grunta po znacznie niższych cenach. I tak p. Antoni Marcinek chce odstąpić 7 morgów po 3 K 90 h za sążeń kwadratowy, czyli morg (1600 sążni) za 6240 K, a zatem 7 morgów za 44.680 koron, podczas gdy sam ekwiwalent za 7 morgów demlowskich wynosi 80.000 K. Lecz grunta dra Demla, jako gorsze i gorzej położone, są znacznie mniej warte od wybornych gruntów p. Marcinka, położonych tuż obok miasta na „Winogradzie”.

Że tak jest, dowodzą tego dalsze fakty. Oto przed kilku miesiącami chciał dr Demel przez pośredników sprzedać całe swoje gospodarstwo p. Zaleskiemu za 70.000 K, lecz p. Z. dawał tylko 68.000 K i dlatego kupno nie doszło do skutku. Przedtem zaś jeszcze chciał dr Demel sprzedać 10 morgów ze swej posiadłości pewnemu obywatelowi w Boguszowicach za 20.000 K, czyli po 2000 K za morg.

A zatem: przed rokiem sam dr Demel szacował te grunta najwyżej po 2000 K za morg, p. Z. dawał za całe 34 morgów 68.000 K, dr Demel żądał za nie wtedy 70.000 K, ale już dr Bukowski ofiarował za te same grunta z kasy miejskiej czy z Kasy oszczędności 192.000 K, a obecnie z kasy krajowej miałby dr Demel dostać 240.000 K, względnie nawet 260.000 K, jak sam teraz żąda! Przed rokiem całe 34 morgów można było nabyć od dra Demla za 70.000 K, obecnie zaś ma miasto zapłacić jako ekwiwalent za 7 tylko morgów demlowskich gruntów 80.000 K — czyli prawie pięć razy tyle.

Jeżeli to nie nazywa się korupcją i rozkradaniem publicznego grosza, w takim razie pojęcia o czystości obywatelskiej i poszanowaniu dobra publicznego są marnym i czczym frazezem, a kto umie bezkarnie wzbogacać się lub, jak dr Demel, długi swe pokrywać kosztem miasta i kraju, ten ci jest obywatelem czciogodnym i mężem pełnym zasług, który może piastować najwyższe w gminie i kraju urzędy i godności.

Stojąc na usługach kliki prasa liberalno-niemiecka a na jej czele „Silesia” oburza się oczywiście na tych, którzy śmiało i energicznie zabrali się do wymiecienia tej tajni Augiasza. Nazywa ona te usiłowania „oszczerczą kampanią, wszczętą przez polską prasę wicherzyelską”. Daremno jednak usiłuje „Silesia” nadać aferze dra Demla charakter niemieckiej „sprawy narodowej”. Czyny „Silesia” przez to ujmuje i wielką krzywdę ludowi i narodowi niemieckiemu, który żadnej przecież winy nie ponosi za sprawy takich osobników, jak dr Demel lub dr Bukowski. Niestety też i ze stanowiska politycznego i taktycznego nierozumnie czynią polskie pisma szowinistyczne, bredząc coś o „niemieckiej gospodarce”. Albowiem niezależna prasa

niemiecka, a na jej czele socjalistyczna „Bielitzer-Volksstimme” oraz antysemita „Mährisch-Schlesische Post” potępia stanowczo i niedwuznacznie Demla i wszystkich jego kumotów. Daremno również pragną obrońcy dra Demla i jego kumowie zamydlić światu oczy twierdzeniem, że kwestya długów dra Demla i komu na jaki cel i za jaką cenę on chce sprzedać swoje grunta, jest jego sprawą prywatną. Tymczasem wcale nie jest sprawą prywatną burmistrza i posła miasta, czy i komu on jest winien krociowe sumy, nie jest bowiem sprawą obojętną dla obywateli i dla całego społeczeństwa, jeżeli burmistrz i poseł tkwi aż po uszy w długach u każdego lichwiarza w mieście i u każdego dostawcy gminnego! A już sposób, w jaki kumotowie dra Demla chcieliby go poratować i wzbogacić kosztem miasta i kraju, nakłada na uczciwą i niezależną prasę wprost obowiązek zdemaskowania publicznie tego szalbierstwa i niedopuszczenia do tego, aby ono stało się czynem.

Po tem, co powyżej opowiedzieliśmy, dr Demel jest już dziś politycznym trupem. Niedawno jeszcze marzył on śmiało o wysokich godnościach; o urzędzie sekretarza w ministerstwie niemieckim a nawet o tece ministerjalnej. Teraz... ustępuje z godności burmistrza cieszyńskiego i składa mandat posła do Rady państwa! Kto będzie burmistrzem, na razie nie wiadomo. Dr Bukowski chętnie zasiadłby na karle burmistrzowskiem, lecz prawdopodobnie będzie musiał ustąpić tej godności komu innemu, bo opozycja wśród obywateli przeciwko „rządom adwokatów” jest zbyt silna. O mandat posła do parlamentu ubiega się podobno od dawna hr. Larisch-Mönnich z Karwiny dla swojego syna hr. Hansa, który przepadł we Frydeckiem przeciwko naszemu tow. Eiderschowi. Opowiadał, że hr. Larisch zaraz po wyborach zażądał od dra Demla, aby zrzekł się tego mandatu, obiecując mu za to pokryć wszystkie jego długi! Gdy dr Demel tego uczynił zaraz nie chciał, hr. Larisch cofnął mu sądownie swoje pełnomocnictwo. Decyzję tę przyspieszyło także jakieś „nieporozumienie” na tle finansowem, mianowicie dr Demel był winien hr. Larischowi 70 do 80 tysięcy koron, których nie mógł pokryć. Odtąd więc dr Demel nie jest już adwokatem hr. Larischa.

„Sie transit gloria mundi”... Tak skończył wpływowy niegdyś dziesiętnik liberałów niemieckich, brutalny hakatysta i gniebieł Polaków śląskich, osławiony Kohlen-Demel i „adwokat laryszowski”, zacięty wróg klasy robotniczej i zuchwały intrygant przeciwko reformie wyborczej — dr Leonard Demel, Ritter von Elswehr... T. R.

Sejmowa reforma wyborcza.

P. Rutowski był już raz ojcem poronionej reformy wyborczej, mianowicie osławionego projektu reformy wyborczej parlamentarnej z kurą robotniczą. Projekt ów (jeszcze przed badeniowską reformą) w chwili, gdy ujrzał światło dzienne, już był sromotnie pogrzebany, a z nim razem pogrzebane zostały nadzieje p. Rutowskiego na posadę szefa sekcji...

Obecnie p. Rutowski poraz drugi produkuje się jako autor projektu reformy wyborczej, tym razem sejmowej.

Wedle projektu p. Rutowskiego sejm ma się składać ze 108 posłów wybranych z powszechnego głosowania, ze 108 posłów kurii uprzywilejowanej i 14 wirylistów. W szczególności skład sejmu w myśl tego projektu byłby następujący:

I. 14 wirylistów (8 biskupów, 1 prezes Akademii umiejętności, 3 rektorów Uniwersytetów i Politechniki, 2 prezydentów Lwowa i Krakowa).

II. 108 posłów kurii powszechnego głosowania (czteroprzymiotnikowego), w tem 74 okręgi powiatowe i 34 miejskie.

III. 108 posłów kurii drugiej.

Kurya druga składa się z dwóch grup wyborczych, a mianowicie:

a) z 44 posłów, wybieranych przez większość własności ziemską, opłacającą najmniej 100 kor. podatku gruntowego;

b) z 64 posłów, wybieranych przez zawody naukowe, przemysł i handel — wybierających razem.

Uprawnionym jest w tej grupie:

1) każdy, kto posiada ukończone studia akademickie;

2) albo ukończoną szkołę średnią i opłaca jakiegokolwiek podatek bezpośredni;

3) trudni się przemysłem lub handlem i opłaca najmniej 20 K. podatku zarobkowego.

Uprawnieni do głosowania, oprócz kurii powszechnego głosowania, także w kurii drugiej mogą wykonywać swoje prawo tylko w jednej grupie tejże kurii.

Wybory w kurii powszechnego głosowania w okręgach miejskich i 32 powiatach są jednomandatowe (każdy okręg wybiera 1 posła), zaś 42 powiaty o mięszanej ludności stanowią 21 okręgów dwumandatowych, wybierających

rających po dwóch posłów, przy zabezpieczeniu mniejszości odmiennem od postanowień ustawy do Rady państwa.

* * *

Projekt p. Rutowskiego oznacza zatem zupełną kapitulację przed stańczykami.

Słusznie pisze z powodu tego projektu „Słowo polskie” w artykule p. t. „Krakowski targiem”:

„W rzeczywistości prawica reformy sejmowej nie chce, nie chce dopuścić do zdemokratyzowania Sejmu.

I oparłaby się ona wszelkiej zmianie ordynacji wyborczej, gdyby istniejąca ordynacja zapewniała jej nadal tę większość, którą posiada.

Na zmianę godzi się ona, — więcej, żąda jej naprawę — bo bez zmiany ordynacji wyborczej utraci ona niechybnie swą przewagę w Sejmie.

Ale chce ona takiej zmiany formalnej, któraby właśnie powstrzymała istotną reorganizację Sejmu, utrwalając obecny w nim układ sił politycznych”.

Lewica sejmowa, jak stwierdza „Słowo polskie”, „jest w stanie temu przeszkodzić”. Prawica zmuszona jest zatem do kompromisu.

„Istotna treść kompromisu — pisze „Słowo polskie” — na tem musi polegać, aby prawica poczyniła jakieś realne w kierunku demokratyzacji Sejmu ustępstwa. Inaczej kompromis jest niemożliwy.

Zamiast tego zaproponowała ona krakowski targiem:

„Żądacie 115 posłów z grupy powszechnego głosowania, a 40 z grupy dopełniającej. Zróbmy zgodę. Niech będzie pół na pół; połowa z powszechnego głosowania, a połowa z kurii”.

I licząc na pocziwość demokratów, myśleli nasi mistrze intrygi politycznej pod pozorami ustępstw nie tylko uratować dotychczasową swą większość w Sejmie, lecz bodaj ją jeszcze wzmocnić, dodając do kurii wielkiej własności kurę najwyższej biurokracji i plutokracji miejskiej, zwiększając procent uprzywilejowanych mandatów, ustawowo zapewnionych partiom konserwatywnym z 25 na 50.

Nazbyt już wszakże chytrą była ta gra, aby nie stała się aż niezręczną.

Jeden tylko pos. Rutowski z pośród lewicy sejmowej i p. Petelenz z najbliższymi swymi przyjaciółmi w Krakowie z poza sejmowych polityków demokratycznych, gotowi są pójść na ten targ krakowski. Akceptują oni formułę: połowa Sejmu z powszechnego głosowania, a połowa z kurii, byle w nich tylko zniżyć cenzus wyborczy.

Nie zauważyli oni, że redukując ilość mandatów z powszechnego głosowania do połowy ogólnej liczby posłów sejmowych, — czynią oni nie ilościowe tylko ustępstwo, lecz **zaprzeczają samą zasadę powszechnego głosowania**.

Sejm przestaje być wtedy przedstawicielstwem zbiorowej całego społeczeństwa opinii. Jest on w dalszym ciągu sejmem stanowym.

Realny skutek reformy byłby ten: pozostają nadal kurie wielkiej własności, kurya wiejska i miejska, z tą tylko różnicą, że kurya wiejska będzie zdemokratyzowaną nieco przez usunięcie jawności i pośredności głosowania, a natomiast kurya miejska, zacieśniona przez podwyższenie cenzusu wyborczego; a do nich dodaje się olbrzymią kurę piątą dla tych wyborców miejskich, którzy nie znaleźli dla się umieszczenia w kurii miejskiej.

Miałoby wtedy niewątpliwie elementy umiarkowane zapewnioną sobie bez walki znaczniejszą ilość mandatów. Konserwatyści mieliby mandat wielkiej własności i trochę mandatów miejskich, które łatwiejby mogli niż dziś zdobywać! A mieszczaństwo w spokoju bez walki z socjalistami wybierałoby sobie około 50 posłów mniej więcej demokratycznych.

Idylla! Jeny że dziś nie czas na idyllę.”

„Słowo polskie” okazuje tu zupełne zrozumienie, na czem problem reformy wyborczej polega.

Czy jednak lewica sejmowa podziela to zrozumienie. Czy doprawdy tylko jedyny p. Rutowski gotów jest do „zaprzeczania zasady powszechności głosowania”? Najbliższe dni okażą, czy lewica sejmowa potrafi i zechce wyzyskać swe stanowisko w sejmie, celem sparaliżowania chytrych planów stańczyków i podolaków.

Przegląd polityczny.

Nowe wydatki wojskowe. W kołach zbliżonych do zarządu marynarki austriackiej opowiadają, że budżet marynarki na rok 1908 będzie wyższym od budżetu na rok 1907 o kilka milionów. Na r. 1907 preliminowano: wydatków zwyczajnych 42 mil. 800 tysięcy kor., nadzwyczajnych 2,600.000 kor., razem 45,400.000 kor., oprócz tego rata z kredytu nadzwyczajnego, uchwalonego przez delegację w r. 1904 w sumie

19 milionów, czyli że wydatki na marynarkę w r. 1907 wyniosły 54,400.000 kor.

Obecnie zarząd marynarki utrzymuje, że potrzebuje 15 milionów więcej, aby przeprowadzić uchwalony w r. 1904 program inwestycyjny, dalej na pomnożenie stanu prezencyjnego, na większe wydatki wskutek drożyzny środków żywności, tak, że ogólny budżet na r. 1908 wynosiłby około 70 milionów.

Przegląd społeczny.

Baczność kolejarze północni! Dnia 3 października odbędą się wybory do komisji personalnych i do wydziałów robotniczych, do których centrala rozesłała kartki głosowania na kandydatów przez zjazd mężów zaufania w Lundenburgu uchwalonych. Organizacja chrześcijańsko-socjalna, na czele której stoi osławiony Bebericz, rozrzucała dziś między funkcjonariuszów kolei północnej anonimową odezwę z poleceniem szych kandydatów. Każdy kolejarz zrozumie, że organizacja, która ukrywa swą firmę, nie ma i nie może mieć szczerych zamiarów wobec kolejarzy i dlatego wzywamy Was: Nie dajcie się bałamuci! Niech Bebericz szuka szczęścia między nieświadomymi kolejarzami, którzy się dadzą wziąć na lep demagogicznym frazesom; uświadomieni zaś kolejarze pójdą za swymi przywódcami, którzy z pewnością wybrali najgodniejszych i najlepszych dla obrony interesów ogółu kolejarzy wobec ministerstwa i dyrekcyi.

Zgromadzenie robotników szewskich odbyło się w Krakowie w niedzielę 22 b. m. przy bardzo licznych udziałach członków z porządkiem dziennym: 1) Znaczenie podatku partyjnego. 2) Robota majstrów krakowskich.

Do pierwszego punktu przemawiał tow. Peller, mówiąc ołączeniu się robotników wszystkich zawodów i popieraniu się moralnie i materialnie, celem wywalczenia należnych praw tym, którzy wszystko tworzą, a w zamian za to nie mają kawałka chleba.

Do drugiego punktu przemawiali tow. Kalicki, Czechowski, Żuławski i Wierzbicki. Obłuda majstrów wyszła na jaw jak sztydło z worka; zaczynają pomału urzeczywistniać to, co dawniej tak szumnie zapowiedzieli, że niebawem otworzą bazar krakowski czy krajowy z własnymi wyrobami, celem zwalczania konkurencji. No i zważać zaczęli z „patriotycznymi” prusko-wiedeńsko-czeskimi wyrobami w ten sposób, że te wyroby taniej sprzedają jako swój „własny wyrób” i w ten sposób odbijają sobie grubo na nieznaną stosunków publiczności. Tak powstał „Bazar krakowski” przy ul. Szewskiej, a teraz możemy widzieć plakaty po rogach ulic: „Przeciw konkurencji”, „Przeciw drożyznie” i t. p.; wszystko, co w tych bazarach się znajduje, jest „ojczyste” dla „ojczyzny”.

Zgromadzeni postanowili demaskować takich, którzy sprzedają obcy towar jako swój wyrób i informować publiczność, że są tylko handlarzami a nie wykonawcami danej roboty.

Wkońcu powzięto odpowiednie uchwały w tym kierunku, że postanowiono przylączyć się z wkładką jednorazową od każdego członka po 1 K 20 h do funduszu solidarnościowego wszystkich robotników Austrii.

Strajk w gazowni lwowskiej. W gazowni miejskiej wybuchł wczoraj po południu strajk robotników. Żądają oni 25 procent podwyższenia płacy i skrócenia dnia roboczego do 9 godzin. Strajkują także lampiarze. W Śródmieściu oświetlenie było wczoraj wieczorem nieregularnem; na dalszych ulicach było ciemno. Lampy świecili strażacy ogniowi. Jednego z nich strajkujący obrzucili kamieniami. W gazowni pełnią służbę urzędnicy i inżynierowie. Policja strzeże gazowni. Zapas gazu wystarczy do niedzieli.

Z sali sądowej.

Kraków, 28 września.

O honor Battaglii. W przeddzień wyborów tarnowskich postanowił komitet br. Battaglii uniemożliwić za każdą cenę tow. drowi Drobnerowi jego agitację. W tym celu członek komitetu tegoż, sędzia śledczy Kukiel wypracował w swem biurze sądowym i dyktował sądowemu pisarzowi Fajtowi skargę o obrazę czci imienia Battaglii przeciw drowi Drobnerowi. Tak napisaną skargę doręczył zaraz naczelnikowi sądu powiatowego w Tarnowie drowi Kruczkiewiczowi, członkowi tego samego komitetu, który z pominięciem właściwego sędziego przydzielił ją do załatwienia swemu zaufanemu przybożnemu sędziemu w sprawach cywilnych Zarembe. Rozprawę wyznaczono natychmiast na dzień przedwyborczy i w ten sposób chciano zatrzymać tow. dra Drobnera przez kilka godzin w sądzie, by go tem samem w najważniejszym czasie oderwać od agitacji przedwyborczej. Równocześnie sędzia Kukiel na ten sam dzień przed wyborami i wbrew okólnikowi ministerstwa spraw wewnętrznych na sam dzień wyborów wezwał tow. dra Drobnera do przesłuchania u siebie, a gdy

dr Drobner wezwania z powodów formalnych nie przyjął, wydał przeciw niemu bezprawnie polecenie przymusowego doprowadzenia go do sądu.

Śliczne te plany pokrzyżował dr Drobner postawieniem wniosków formalnych, na skutek których sąd krajowy wyższy w Krakowie wdrożył przeciw sędziemu Kukielowi postępowanie dyscyplinarne, a rozprawę w sprawie o obrazę czci odebrał sądowi tarnowskiemu i w drodze delegacji przydzielił sądowi powiatowemu w Krakowie.

W dalszym ciągu zastanowiono wszystkie śledztwa przeciw tow. drowi Drobnerowi, a w sprawie o obrazę czci br. Battaglii wyznaczoną została rozprawa na dziś przed południem w sądzie powiatowym karnym w Krakowie przed sekretarzem sądu drem Zgorzalewiczem.

Na rozprawie tej stanął w zastępstwie tow. dra Drobnera tow. dr Marek i zażądał wyroku uwalniającego z powodu niejawnienia się oskarżyciela posła Battaglii na rozprawie tarnowskiej. Rozprawa formalna wykazała, że akta tej sprawy, w szczególności dowody doręczenia, treść uchwał sądowych, zarządzenia, wezwania i t. p. są przekreślane, skrobane, poprawiane niezgodnie w treści, uchwały sądu niemożliwością w t. d. Wobec tego sędzia ogłosił uchwałę zarządzającą zwrot aktów sądowi tarnowskiemu do wyjaśnienia wytkniętych braków, a w szczególności wyłomaczenia treści nieuzasadnionych niczem uchwał. W tym celu rozprawę odroczone.

Pokłosie wyborcze. Dnia 25 września b. r. odbyła się przed lwowskim sądem krajowym, jako trybunałem apelacyjnym rozprawa przeciw tow. Al. Mandlowi, który odwołał się od wyroku delegowanego sądu obwodowego w Gródsku, skazującego go na 4 dni aresztu (na podstawie nowej ustawy wyborczej) za „rozbięcie” zgromadzenia przedwyborczego wiceprezydenta sądu obwodowego w Przemyślu, Królikowskiego. Królikowski, jak wiadomo, kandydował przeciw tow. dr Liebermanowi, obecnemu posłowi. Sąd apelacyjny lwowski zniósł wyrok gródecki i tow. Mandla uwolnił od winy i kary. Broń tow. dr Henryk Löwenherz.

SEJM.

(Telefonem).

Lwów, 28 września.

Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu klub lewicy sejmowej wniósł interpelację do komisarza rządowego z zapytaniem, jak długo trwać będzie obecna sesja i czy rząd zamierza pozostawić sejmowi dostateczny czas do obrad nad sprawą reformy wyborczej. Interpelację podpisał 20 posłów.

Ustawa łowiecka.

Sprawozdawca poseł Hupka. Do głosu zapisani w dyskusji ogólnej „przeciw” posłowie Oleśnicki, Kuryłowicz, Skołyszewski, ks. Jaworski, Korol, „za” hr. Stadnicki, Huryk, Szmigielski, Kramarczyk, Buynowski i Adam Jędrzejowicz.

Poseł Oleśnicki zaznacza, że gdyby rozprawa toczyła się nad projektem wydziału krajowego, to mowcy ruscy przemawialiby jedynie za ustawą, bo ustawy tej domaga się lud. Ale komisja administracyjna poczyniła takie zmiany na niekorzyść ludu, że nowa ustawa wprawdzie reformę łowiectwa przeprowadza, jednakże utrzymuje nadal dotychczasowe niedomagania i krzywdy.

Zasadniczo posłowie ruscy zajmują w sprawie łowiectwa takie stanowisko, iż żądają zupełnej swobody polowania, jednak nie stawiają wniosku o przejście do porządku dziennego nad przedłożoną ustawą, bo toby znaczyło pogrzebać całą sprawę. Dlatego ograniczą się posłowie ruscy do postawienia kilku poprawek.

Hr. Stadnicki wyraził zdanie, że to, co mowcy opozycyjni podnoszą przeciw tej ustawie nie pochodzi z ich własnego przekonania (?), lecz jest wynikiem długoletniej agitacji (!). Następnie zbijał zarzuty czynione ustawie. Jako pierwszorzędną zaletę praktyczną ustawy podnosi nowe postanowienia o łępieniu dzików, przepisy o sądach rozjemczych, które poręczają szybkość i sprawiedliwość załatwienia spraw, a wreszcie postanowienia ograniczające wydawanie certyfikatów na polowania, które nie będą już potrzebne, gdy się raz dziki wytępi.

Posł Kuryłowicz (Rusin) uważa ustawę o najważniejszych punktach t. j. co do odszkodowań, za niepraktyczną i niesprawiedliwą. Prosi większość, aby ustawę w tym punkcie zmieniła na korzyść ludu.

Poseł Huryk (Rusin) wskazywał na brak stosunku między odszkodowaniami a szkodą oraz na niski wymiar czynszów dzierżawnych za prawo polowania.

Po przemówieniu posła Skołyszewskiego dyskusję przerwano.

Koniec posiedzenia o godz. 2.10. Następne w poniedziałek o godz. 9 rano.

Lwów. Poseł dr Leo złożył mandat do komisji reformy wyborczej. W poniedziałek nastąpi wybór uzupełniający.

Czas odnowić przedpłatę!

Szanownych Abonentów „Naprzodu” upraszamy o odnowienie prenumeraty na czwarty kwartał.

Zamiejscowi abonenci zechcą przesłać prenumeratę naszymi czekami pocztowymi (Nr 834.095).

Miejscowi abonenci mogą płacić albo w administracji, albo do rąk inkasenta, nie zaś roznosieliom.

Na skutek częstych reklamacji, zwracamy uwagę Szan. Abonentów naszego pisma, że pieniądze, przesyłane czekiem, dochodzą nas na trzeci, a nie raz i na czwarty dzień dopiero. Dnia 5-go zaś każdego miesiąca wstrzymujemy wysyłkę „Naprzodu” tym, którzy do tego czasu prenumeraty nie uiszcili. Celem więc uniknięcia przerwy powyższej, jak również zbytnich reklamacji, prosimy o regulowanie należności za prenumeratę zawczasu.

Prenumerata „Naprzodu” wynosi:

kwartalnie miesięcznie

w Krakowie bez doręczenia do domu . . . K 4-80 K 1-60

w Krakowie z doręczeniem i na prowincyi z przesyłką pocztową . K 6— K 2—

Administracja „Naprzodu”.

KRONIKA.

Kraków, 28 września.

Małżeństwo z miłości. We wczorajszym numerze wieczornym wkracza „Czas” w atak bucie prasy brukowej, podając anons „matrymonialny”.

Wprawdzie, chodzi tu o „kawalera znacznej rangi”, mającego „wiele orderów” — jakież takim luminarzowi, podającemu w dodatku pseudonim „Hofrath” (może jest nim istotnie) nie dogodzić!... Zresztą, i czytelniczki z „dobrych domów” mogłyby mieć pretensję, że ich nie zawiadomiono o „partyi” tak ilością orderów pełnej, a co do wieku, jak poniżej widać, liberalnej... „Czas” nie mógł tedy odmówić pośrednictwa... Poszukiwacz „żony z posagiem” znalazł na jego szpaltach zasłużoną gościnę. Sam anons brzmi w sposób następujący:

Żony

z posagiem poszukuje 48 letni zamożny kawaler znacznej rangi, zajmujący poważne stanowisko i mający wiele orderów.

Panny lub wdowy do lat 45, raczą nadesłać oferty z fotografią pod adresem:

„Hofrath” poste restante.
Rzecz traktuje się poważnie i dyskretnie zapewnia się.

Tenże „Czas” piorunie przeciw ślubom cywilnym, jako zamachowi na „sakrament” małżeństwa, a socjalistów nazywa burzycielami świętości rodziny. Sam zaś broni tej świętości anonsem.

Ks. Lampiarz z natury rzeczy interesuje się bardzo „lampami wieczystymi”. W „Głosie narodu”, którego jest redaktorem, zamieścił następującą notatkę:

„Lampa nad grobem Dantego. Oryginalna, poetyczna myśl powzięła włoskie stowarz. „Dante Alighieri”, będące Macierzą szkolną włoską i bardzo rozgałęzioną nie tylko w samych Włoszech, ale i za granicą w koloniach włoskich. Postanowiło ono zawiesić nad grobem wielkiego piewcy „Boskiej komedyj” w Rawennie lampę wieczystą. Lampa jest miedziana, bogato rzeźbiona, ozdobiona cennymi kamieniami, jak: krwawniki, lapis lazuli, malachit i t. p. Zrobiona jest w stylu weneckim XVI-go wieku. U spodu wiszą herby Florencyi, Rawenny, Wenecyi i Weronyi.”

Gdyby tak ks. Lampiarz był wziął ten interes w swoje ręce, lampy nad grobem Dantego wprowadziłyby nie było, ale za to ks. Lampiarz zbierałby składki na olej...

Nowiny krakowskie.

W sprawie tow. Dobrodzickiej wniósł o broń tow. dr Marek do sądu krajowego podanie o wypuszczenie jej na wolną stopę. Izba radna podanie to załatwiła odmownie, a dr Marek wniósł odwołanie do sądu krajowego wyższego. Załatwienie odwołania może nastąpić dopiero około środy 2 października. Jak się dowiadujemy, dotychczas nie zostało jeszcze śledztwo wstępne wdrożone, gdyż dopóki nie nadejdzie rozstrzygnięcie ministerstwa sprawiedliwości w sprawie wydania lub niewydania — ciągle jeszcze postępowanie ekstradykcyjne jest w toku.

Sprężysta pocztą! Dnia 10 stycznia 1878 roku wysłał lekarz tutejszy radca miejski dr Lustgarten do ówczesnego posła do parlamentu i rady miejskiego dra Sammelsona kartkę korespondencyjną w sprawie pewnej komisji dobroczynnej. Kartkę tę zwróciła mu

pocztą w dniu dzisiejszym, po latach blisko trzydziestu, jako niedoręczona...

Co dziwniejsze, że na kartce wysłanej z Krakowa i do Krakowa, gdzie dr Sammelson, znany ówczesny adwokat, stałe mieszkał, wyśniętą jest ówczesna pieczęć policyjna: „policyjnie nie wykazany”. Dr Sammelson zmarł przed dwudziestu kilku laty.

Można sobie wyobrazić zdumienie dra Lustgartena, gdy dziś otrzymał tę kartkę swoją z przed 29 lat, opatrzoną pieczęcią pocztową z datą dzisiejszą!...

Proces przeciw Reizerowi i Kaczorównie o zabiciu żony Reizera zakończył się wczoraj wieczorem. Przysięgli potwierdzili 11 głosami pytanie o zbrodnię morderstwa odnośnie do Reizera, zaprzeczając równocześnie pytanie postawione wskutek polecenia najwyższego trybunału, czy uduszenie Reizerowej nie było rzeczą przypadkową. Co do Kaczorówny zaprzeczyli przysięgli pytanie o współwinę w morderstwie, a potwierdzili pytanie że Kaczorówna zacierала ślady zbrodni.

Na podstawie tego werdyktu trybunał skazał Reizera na śmierć przez powieszenie, a Kaczorównę na 10 miesięcy więzienia. (Przypis: pierwszą rozprawę otrzymała 10 lat).

Tancerka Artemiza Colonna, która tańczyła boso, podobnie jak Izadora Duncan, wystąpiła dnia 7 b. m. w sali starego teatru i tańczyła będzie utwory Chopina, Glucka i Gounoda. Bilety do nabycia w księgarni Krzyżanowskiego.

Występowała ona ostatnio w Warszawie gdzie krytyka wyrażała się o jej tańcu z wielkim uznaniem.

Młodociany defraudant. Przed kilku dniami przybył do Krakowa młody człowiek, który zamieszkał w hotelu Krakowskim, gdzie nazywał się Dawidem Schaf. Ponieważ zwrócił na siebie uwagę hulaszczem życiem, został aresztowany i tu wydobyto od niego zeznania, że jest 18-letnim Dawidem Schafferem i że w Glinnej Nawary pod Lwowem sprzątnął pewnemu kupcowi 640 K. Przewizy znalazł przy Schafferze tylko koron, oraz złoty zegarek, pochodzący prawdopodobnie także z kradzieży.

Niebezpieczna para. Onegdaj donieśliśmy o aresztowaniu dziennikarza Napiórkowskiego z Lwowa, który pod fałszywym nazwiskiem Stanisława Zaleskiego, urzędnika ministerstwa, wyłudzał od kupców towary, które za stawał. Pokazuje się, że Napiórkowski, który we Lwowie wydawał rewolwerowe pisemki „Karykatury”, złączył się w Krakowie z jakimś Bolesławem Fritzem dla oszukańczej manipulacji. Wyłudziła oni od krawca p. Z. raskiego garnitur za 118 K, od p. Pawłowskiego w Rynku maszynę do szycia za 204 K, a od jubilera p. Lipskiego przy ul. Sławkowskiej biżuterię wartości 440 K. Fritze posiadał w urzędzie regulacji Wisły, a Napiórkowski często odwiedzał go w biurze, wobec czego policja przypuszcza, że planowali jakiś grubszy interes względem kasy urzędowej.

Także z Rzeszowa i Nowego Sącza zgłaszają się ludzie przez tę znaną parę poszkodowani.

Okradzenie rady policyjnego. W lecie b. okradziono radcę policyi p. Rękiewicza w czasie jego nieobecności w Krakowie z garścią roboty i biżuterii. Okazało się, że sprawcą kradzieży są aresztowani przed kilku dniami Kurzydło i Kisielewski, którzy do spółki z innymi ujętymi dotąd złodziejami okradli też jubilerów w Białej i Tarnowie.

Zmarł w Krakowie na zapalenie płuc dotychczasowy kasyer teatru miejskiego Ludwik Białkowski, były zecer. Pozostawił wdowę i troje dzieci.

— **Znaleziono** książeczkę wkładową pocztowej Kasy oszczędności, którą można odebrać w administracji „Naprzodu”.

— **Krajowy kurs majsterski dla szewców.** Muzeum techniczno-przemysłowe podaje wiadomości publicznej, że termin wnoszenia o przyjęcie na powyższy kurs został przesunięty do dnia 5 października b. r. włącznie.

— **Do absolwentów Akademii Handlowej.** W dniu 1 października b. r. o godz. 10.00 w domu przy ul. Wolskiej 14 (Towarzystwo i młodzież handl.) odbędzie się zebranie, na które zapraszamy wszystkich absolwentów Akademii handlowych. St. Fromowicz, R. Tchórzewski.

— **Repertuar teatru miejskiego.**

Sobota: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (nowość).

Niedziela: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

Poniedziałek: „Upiory”, dramat w 3 aktach Ibsena (popularne).

Wtorek: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

Środa: „Cenzor moralności”, dramat Ignacego Nikorowicza (ceny).

Czwartek: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

Piątek: „Cenzor moralności”, dramat Ignacego Nikorowicza.

Sobota: „Przemysł panów”, dramat w 3 aktach Bernarda Shaw’a.

Niedziela o godz. 3.00: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

W poniedziałek o godz. 3.00: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

Niedziela o godz. 3.00: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

Niedziela o godz. 3.00: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

Niedziela o godz. 3.00: „Szkoła”, sztuka w 4 aktach (Kawecki).

następcę jego upatrzony jest radca dworu przy trybunale administracyjnym w Wiedniu dr. Kleeberg, były radca namiestnictwa we Lwowie.

Dr Kleeberg ma sławę dzielnego urzędnika, on w swoim czasie jako komisarz rządowy lwowskiej Kasy oszczędności zwracał uwagę na nadużycia dyrektora Zimy, bez skutku.

Aresztowanie szajki złodziejskiej. Zupełnie przypadkowo natrafiła policja na trop szajki, która od kilku miesięcy okradała mieszkańców, a skradzione rzeczy sprzedawała szynkarzowi Willnerowi przy ul. Żółkiewskiej 40. Ten znowu przez swego teścia Elmera, właściciela domu publicznego, sprzedawał skradzione rzeczy jubilerom. Przy rewizji znaleziono u Willnera i Elmera mnóstwo biżuterii, pochodzącej z kradzieży, częścią już połamaną dla łatwiejszej sprzedaży.

Z kraju.

Walka o sejm. Z Jarosława piszą nam: Dnia 25 b. m. odbyło się tu zgromadzenie ludowe z porządkiem dziennym: Reforma wyborcza do sejmiku. Referent tow. poseł dr Lieberman, powitany burzą oklasków, w półtoragodzinnym przemówieniu opisał gospodarkę kliki szlacheckiej, pod której rządami kraj doszedł do strasznej ubóstwa i ciemnoty. Wyjaśniał, dlaczego szlachta nie chce dopuszczenia przedstawicieli robotniczych do sejmiku, przestrzegając klikę rządzącą przed połowicznym załatwieniem sprawy reformy wyborczej i zakończył wezwaniem do energicznej walki o powszechne, równe, bezpośrednie, tajne prawo wyborcze do sejmiku.

Następnie dr. Stańko objaśniał niektóre ustawy sejmowe, wykazując, że w Galicji wogóle nie nie zrobiono dla klasy pracującej wskazał na niesłychaną emigrację, jako skutek rządów szlacheckich w kraju i zakończył swoje przemówienie postawieniem następującej rezolucji:

„Zgromadzeni z oburzeniem protestują przeciw projektowi reformy wyborczej konserwatywnej większości sejmowej, żądając powszechnego, równego, bezpośredniego, tajnego prawa głosowania do sejmiku”.

Rezolucję tę jednomyślnie uchwalono.

Uniknięcie katastrofy. Z Sędziszowa donoszą: Żandarmerya tutejsza i władze prowadzą śledztwo w sprawie, która stać się mogła przyczyną wielkiej katastrofy. W ostatnich dniach zeszłego miesiąca na przestrzni kolejowej między Ropczycami a Sędziszowem prowadzono roboty około wzmocnienia szyn i ustawiono z tego powodu sygnały, nakazujące powolną jazdę. Tymczasem jakaś zbrodnicza ręka usunęła owe sygnały i na torze kolejowym położyła 4 progi. Maszynista, nie widząc sygnałów, wjechał ze zwykłą szybkością pociągu na będącą w na prawie przestrzni i na położone na szynach progi. Na szczęście pociąg, napelziony podróżnymi, uniknął katastrofy; trzy progi zrzuciła lokomotywa na stok wysokiego nasypu, czwarty zaś tak się wbił w żelaza, mające usuwać mniejsze przeszkody, że go trzeba było usuwać przy pomocy piły i siekiery. Znawcy twierdzą, że gdyby było nastąpiło wykoślenie w tym punkcie i przy tej chyżości pociągu, to miałyby ono straszne skutki.

Istnieje przypuszczenie, że podłożenia progów dopuścili się albo bandyci w zamiarze rabunku osób, jadących pociągiem, albo jakaś mściwa, podjudzona ręka.

Za odgrzylenie nosa swej pani stawała przed sądem w Przemyślu służąca Aniela Słocińska. Rozprawa wykazała, że Słocińska za awantury wyprawiane swym służbodawcom była już 20 razy karana. Za ostatni eksces otrzymała 1½ roku więzienia.

Z zaboru rosyjskiego.

O należenie do bojówki P. P. S. W dniu 28 marca r. b., w okolicach Bodzanowa dokonana została przez naczelnika straży ziemskiej oblawa, w celu wykrycia sprawców napadu na pocztę pod Wyszordem. Między osaczonymi znaleźli się dwaj młodzi ludzie, z których jeden nazwał się Molskim, a drugi Tomaszem Kostką. Przy rewizji osobistej u Molskiego znaleziono kwitaryusz bojówki P. P. S., proklamacje bojówki i broszurkę w kwestii rozłamu, wynikłego w łonie P. P. S., u Kostki zaś tylko paszport. Po aresztowaniu M. i K., w drodze dochodzenia żandarmskiego ustalono, że właściwe nazwisko Molskiego było: Stanisław Kotarski. Jak w istocie nazywał się Kostka, pozostało to tajemnicą; sprawdzono tylko, że prawdziwy Tomasz Kostka zmarł.

Pociągnięci do odpowiedzialności sądowej z 2 cz. 102 art. k. k., Kotarski i „Kostka” stawali w czwartek przed sądem wojennym i otrzymali cztery lata ciężkich robót.

Strajk na stacji Gołonóg. Na stacji Gołonóg kolei nadwiślańskich zastrejkowali w czwartek wszyscy robotnicy, zajęci przy przeładowywaniu towarów, w liczbie 164. Z powodu przerwy w pracy stacja zapelniona jest wagonami. Robotnicy nie chcą prowadzić żadnych układów: żądają tylko podwyższenia płacy. Do Gołonogu udali się z ramie-

nia kolei: starszy kontrolor, Podwerbny, oraz kontrolor okręgowy.

Według ostatnich wiadomości, strejkujący robotnicy w liczbie 164 zostali wydalen; na ich miejsce wynajęto nową partyę.

Teplenie policyantów. W ubiegły czwartek w Płocku, na ulicy Białskiej zabito strażnika. Sprawcy zbiegli.

Skazanie stójkowego. Sąd okręgowy warszawski rozpoznał na posiedzeniu w dniu 25 b. m. sprawę stójkowego Wściśły, oskarżonego o usiłowanie zabójstwa żony właściciela składu aptecznego p. Józefa Janiszewskiej. W dniu 19 kwietnia r. b. Wściśło powracając w stanie nietrzeźwym do cyrkułu, schwytał na ulicy Wspólnej jakiegoś chłopca i począł ciągnąć go do cyrkułu, wymierzając mu liczne razy. Gdy p. Janiszewska ujęła się za chłopcem, stójkowy zwymyślał ją, podczas czego chłopiec uciekł. Wtedy stójkowy począł szarpać panią Janiszewską, grożąc jej aresztowaniem. Napastowana ledwo zdołała wyrwać się pijanemu policyantowi i schronić się pod nr 4 przy ul. Wspólnej. Wściśło rzucił się wtedy za nią i wystrzelił z rewolweru, na szczęście bez skutku. Drugiemu wystrzałowi zapobiegła publiczność.

Sąd okręgowy skazał Wściśłę na półtora roku rot aresztanckich z pozbawieniem wszystkich szczegółowych praw i przywilejów.

Uwolnienie niewinnie skazanych. W dniu 8 grudnia 1905 roku włóścianie rozgromili urząd gminny w Pilwiskach w powiecie maryampolskim; napastnicy zniszczyli przytem wewnętrzne urządzenie, akta i książki i rozpiechli się, zanim przybył oddział dragonów z 8 smoleńskiego pułku.

Na mocy zeznań strażników i żołnierzy zaarrestowano pod zarzutem udziału w pogromie włóścian: Józefa Raczkowskiego, Jana Pankowskiego, Jana Ickajtyśa, Józefa Kaczergisa i Czepajtyśa. Kaczergisa oskarżono prócz tego także o zbrojny opór władzy: w chwili aresztowania go pod Pilwiskami, Kaczergis miał strzelać, rewolweru jednak nie znaleziono.

Pomimo udowodnienia alibi, sąd okręgowy suwalski uznał pierwszych 4 oskarżonych za winnych i skazał: Raczkowskiego na 2½ roku więzienia (jako nieletniego), pozostałych na katogę od 3½ do 4 lat.

Na skutek apelacji skazanych, w dniu 25 b. m. Izba sądowa uchyliła wyrok pierwszej instancji i uniewinniła oskarżonych.

Napad na urząd gminny i sklep monopolowy. W Złotym Potoku w powiecie częstochowskim sześciu ludzi uzbrojonych wtargnęło do urzędu gminnego, gdzie zabrali blankiety paszportowe i zniszczyli portrety carskie.

Ci sami ludzie napadli na sklep monopolowy w osadzie Janów w powiecie częstochowskim i zabrali 400 rubli gotówką.

Z caratu.

Psychopata dyktatorem. Cała prasa postępową zwraca uwagę, iż osławiony gradonaczelnik Jałty (na Krymie) Dumbadze jest niewątpliwie psychopata. Przytaczaliśmy kilka faktów z działalności tego dyktatora-psychopaty. Niedawno zaszedł znowu taki fakt. Gdy w obecności wielkich książąt poświęcano w Jałcie pewne sanatorium, miał przemówić do obecnych prezydent miasta. Po skończonej przemowie zbliża się do prezydenta Dumbadze i zaczyna mu w bardzo ostrej formie robić wymówki za to, iż zaczął swe przemówienie od słowa: „Panowie!” nie uwzględniając oddzielnie wielkich książąt. Gdy prezydent zwrócił uwagę czarnosecinnemu psychopacie, iż nie ma prawa mu robić wymówek, Dumbadze wrzasnął:

— Komendancie! Zaarrestować go!

Dopiero dzięki interwencji niektórych obecnych przy tem osób udało się poskromić rozjuszonego psychopate.

Jak odbywają się wybory w kurii robotniczej? Wbrew agitacji partii socjalno-demokratycznej za wyborami (przeważnie ze strony frakcji „mieszczewików”), daje się zauważyć wśród mas robotniczych ogromny indyferentyzm, prawie zupełna obojętność. „Sprzykrzyła się nam ta komedia dumską!” — powiadają robotnicy.

Wobec tego w gubernii petersburskiej prawie półowa przedsiębiorstw zupełnie bojkotowała wybory: z 59 fabryk brało udział tylko 31. Bojkot został przeprowadzony w dwóch formach: robotnicy albo zupełnie nie stawiali się do urn, albo też przysyłali specjalne delegacje z oświadczeniem, iż wybór pełnomocników uważają za komedję, wcale niepotrzebną dla robotników. W pozostałych przedsiębiorstwach wybrano zwolenników socjalnej demokracji i równocześnie zbierano składkę na wypadek, jeśli wybranego ześlą lub pozbawią pracy w fabryce.

Mniej więcej to samo powtarza się i w innych guberniach. Np. według telegramu do „Rusi”, w uprzemysłowionej gubernii jekaterynosławskiej do urn stawiła się 1/10 ogółu robotników. Wybrano prawie wyłącznie socjalnych demokratów mieszczewików.

Ciekawem jest również, iż w niektórych miejscowościach wbrew uchwałom partii socjalno-rewolucyjnej, odrzucającym udział w wyborach, wybrano jednak eserowców. Np. według telegramów petersburskiej agencji,

w gubernii wiackiej w kurii robotniczej wybrano więcej socjalistów-rewolucjonistów, niż socjalnych demokratów.

Przeszłość antysemitów Mienszykowa. Dziennik „Siegodnia” zamieszcza sensacyjne szczegóły biograficzne osławionego „publicysty”-antysemita (z gazety „Nowoje Wremia”) Mienszykowa. Przytoczymy parę faktów.

Gdy Mienszykow pracował jeszcze w piśmie „Niedziela”, wydawanem przez Gajduburów, któremu zawdzięczał wszystko, prowadził równocześnie pocichu pertraktacje z żydami (antysemita!), namawiając ich do zlicytowania „Niedzieli” za długi i powierzenia mu tego pisma.

Gdy zaś Gajduburów wydobyl parę tysięcy rubli na dalsze wydawanie „Niedzieli” i schował je gdzieś w lokalu redakcyjnym, Mienszykow, który mieszkał właśnie przy redakcji, sprowadził komornika, który wprost udał się do miejsca, gdzie były przechowywane pieniądze i położył na nich areszt za długi.

Wreszcie Mienszykowowi udało się uniemożliwić swemu dobroczyńcy dalsze wydawanie „Niedzieli”, lecz żydzi-wierzyiele nie chcieli oddać pisma Mienszykowowi.

Stąd gniew antysemitki „publicysty”!

Oficyalna „Rossja” o zwycięstwach opozycji. Wobec zwycięstwa opozycji podczas odbywających się wyborów, oficyalna „Rossja” w paroksyzmie wściekłości plecie niestworzone rzeczy:

„Przywódcom kadeckim niepodobna odmówić rozumu i zręczności; jest to jednak zręczność drapieżców (?), polujących na władzę niewiadomo na czyj rachunek (?) i z czyjego rozkazu (?)”.

Ze świata.

W sprawie rzekomej „rewolucji polskiej” nad Renem, o której przed paru dniami piewszą wieść przyniósł „Berliner Tageblatt” otrzymuje „Dziennik Poznański” następującą informację z Bochum:

„Redaktorowi „Wiarusa Polskiego” oświadczył na zapytanie szef policyi w Meers, że „Bandnoniumklub auf Hoher See” jest niemieckim kółkiem muzycznym, do którego należy kilku Polaków, są to przecież mazurzy ewangelicy. Zastrzelony szewc Ploka, pleszowanin nie był członkiem klubu i nie zastrzelił go policyant, tylko ugodziła kula uczestnika burdy, wywołanej przez odmowę piwa. Zająścia nie mają więc związku żadnego ze sprawą narodową”.

Cytując relację „Berliner Tageblattu” podaliśmy zaraz w wątpliwość wiarygodność tego źródła, jako znanego z hakatyizmu — mimo marki liberalnej. Istotnie, wersja jego okazała się tendencyjną, a zmierzająca ku temu, aby przedstawić przesiedleńców polskich w Nadrenii, jako czynnik zakłócający tam spokój publiczny.

Ospa w Wiedniu. Wczoraj zgłoszono nowe 3 wypadki ospy, z tych 2 u dzieci.

Zamach policyjny przeciw szkole agitatorów w Berlinie. Policya berlińska wyszukała sposób, aby świeżo utworzonej szkole dla agitatorów wyrządzić szkodę. Wezwała mianowicie dwóch z wykładowych tow. dra Hilferdinga i Pannekoeka i oświadczyła im, że zostaną wydalen z Prus, jeżeli będą wykładali w szkole utworzonej przez zarząd partii socjalno-demokratycznej w Berlinie celem kształcenia agitatorów partyjnych. Obaj towarzysze musieli przerwać swe wykłady, gdyż dr Hilferding jest obywatelem austriackim, zaś Pannekoek holenderskim.

Ale policya omyliła się, sądząc, że uda jej się szkołę zniszczyć. „Vorwärts” ogłasza w numerze czwartkowym, że zamiast tow. Hilferdinga i Pannekoeka inni towarzysze obejmą wykłady.

Eksplzoya nafty. Z Honkong donoszą: Podczas pożaru w miejscowości Wuczau, który już zupełnie ugaszono, nastąpił wybuch w składzie nafty. W mieście podczas pożaru rabowano. Konsulat angielski jest strzeżony przez załogę angielskiej kanonierki.

B. GABRYLESKA, Kraków, kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i **plano** — krajowe i zagraniczne nowe i przebrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Na nerwowych i słabych, szczególnie takich osób, które wskutek przebytej choroby czują się mizerne i zmęczone, wywrze bardzo dobry skutek od wielu lat słynny znany SANATOGEN. Ten środek leczniczy, jak poświadczają orzeczenia i listy znakomitych lekarskich powag, odda wszędzie nieocenione usługi tam, gdzie potrzebne jest wzmocnienie ciała i ustroju nerwowego. Także u innych osób Sanato-gen wzmocnia ustrój ciała i podnosi znacznie jego odporność.

Zwraca się uwagę na dołączony do dzisiejszego numeru prospekt, dotyczący Sanato-gen.

Z literatury i sztuki.

Koncert Tadeusza Łowczyńskiego. Na koncertach robotniczych w Krakowie, zbierał pierwsze swe laury Łowczyński. Odrazu spostrzeżono, że to śpiewak, który ma świetną przyszłość przed sobą, jeżeli warunki naturalne, dane mu przez przyrodę, uzupełni pracą i nauką. I nie omylono się. Wczorajszy „wieczór pieśni” Łowczyńskiego w sali starego teatru okazał go już śpiewakiem wyrobionym, który przeszedł

dobrą szkołę i panuje znakomicie nad swym nadzwyczajnym, metalicznym głosem. Wszystkie zalety, jakie posiada, temperament i inteligencja, liryzm i wzorowa dykcja (dzięki której wprost zbędnym był program z tekstami), a przytem głos potężny, czysty, świeży i pełny, o wielkiej skali i giętkości, składają się na to, że Łowczyńskiego czeka pierwszeństwo pomiędzy polskimi tenorami i sława światowa. Śpiewał on wczoraj pieśni polskie, włoskie i niemieckie. Najlepiej podobały się w jego interpretacji arye z „Carmen” i „Pajaców”, jako też „Asra” Rubinsteina, pieśni H. Wolfa i krakowiak. Nowością w Krakowie był odśpiewany przezeń bukiet pieśni najmodniejszych kompozytorów polskich, Raczyńskiego, Jachimeckiego, Świerzyńskiego, Wolfstala i Walewskiego, który mu doskonale akompaniował na fortepianie. Łowczyński idzie na scenę warszawską pod najlepszymi wróżbami.

TELEGRAMY

z dnia 28 września.

Neuhelm. Wielki książę badeński zmarł dzisiaj rano.

Dla kolejarzy prywatnych.

Wiedeń. (Tel. wł.). Rada zawiadowcza kolei północno-zachodniej zwołała na d. 2 października posiedzenie, celem uchwalenia polepszenia płac swego personalu.

Takie same posiedzenie rady zawiadowczej uprz. kolei państwowej odbędzie się 3 października.

Nieprawne rozwiązanie zgromadzenia przez policyę.

Praga. (Tel. wł.). Na zwołane przez stronnictwo czeskich socjalistów narodowych zgromadzenie antyklerykalne, wtargnął komisarz policyi, rozwiązał je, a uczestników odprowadził na policyę. Nie pomogły przedstawienia ani protest posła Choca, że zgromadzenie jest poufne, zwołane na podstawie § 2 ustawy o zgromadzeniach.

Zniesienie reakcyjnej ustawy przeciw służbie domowej.

Budapeszt. (Tel. wł.). Rada gminna w Preszburgu uchwaliła w zeszłym roku nowy statut dla służby domowej, zawierający drażliwe przepisy przeciw służbie. Partya socjalno-demokratyczna w memoriale wystosowanym do ministra spraw wewnętrznych wskazała na reakcyjny charakter nowego statutu i zaprotestowała przeciw jego wejściu w życie. Minister stosownie do tego przedstawienia odmówił zatwierdzenia statutu.

Reforma wyborcza na Węgrzech.

Budapeszt. Na zgromadzeniu partii niezawisłości w IX okręgu miejskim wygłosił minister oświaty hr. Apponyi mowę, w której poruszył także sprawę reformy wyborczej i wywodził, że przedłożenie o reformie wyborczej zostało już w ministerstwie spraw wewnętrznych zupełnie wygotowanym. Hr. Andrassy prześle w najbliższym czasie projekt oświadczenia kolegom ministeryalnemu, aby się mogli w nim zorientować; nastąpi to prawdopodobnie w ciągu przyszłego tygodnia. Po zwykłym w takich wypadkach przedyskutowaniu projektu przyjdzie on przed Izbę postów w początku najbliższej sesji. Hr. Apponyi dodał, że ustawa pod każdym względem będzie odpowiadała społecznym wymogom dzisiejszego ducha czasu, że uwzględni wszelkie nowożytnie kulturalne dążności i, że postarano się w niej o postanowienia, któreby zagwarantowały węgierski charakter ciała ustawodawczego.

Budapeszt. (Tel. wł.). Prezydent Izby posłów Justh oświadczył, że jest zwolennikiem powszechnego i tajnego prawa głosowania, które ma być wykonywane gminami. Żąda jednak, aby węgierski charakter państwa został zachowany.

Przysięgli za karę śmierci.

Paryż. Sędziowie przysięgli przy końcu sesji wrześniowej wręczyli prezydentowi sądu podanie, w którym wyrażają ubolewanie z powodu nieuwzględnienia uchwał sędziów przysięgłych w sprawie zatrzymania kary śmierci.

Powódzie w Hiszpanii.

Madryt. Gubernator Malagi donosi: Podczas powodzi zginęło 72 osób, 68 odniosło rany. Zbiory winne zniszczone. Piwnice pod wodą. Most kolejowy zsunęła woda 200 metrów dalej. Deszcz pada dalej. Zachodzi obawa dalszej katastrofy, jeżeli deszcz nie ustanie.

Madryt. Z Malagi donoszą, że położenie tam polepszyło się; dzisiaj opróżnionych ma być 2000 mieszkkań, których mieszkańcy znajdują się bez dachu nad głową.

Wojna w Marokko.

Paryż. Urzędowa depesza z Casablancą z 26 bm. donosi, że wszystkie szczepki podały się, przyjmując wszystkie warunki francuskie, z wyjątkiem zszczę

szczepów, które jeszcze rokowań nie rozpoczęły.

Tanger. Mulej Hafid zamianował Rajzulego baszą Tangeru.

Rzeź chrześcijan w Chinach.

Szanghai. (Niem. Tow. kabl.). W miejscowości Kanczufu, w prowincji Kiangoi, wybuchło powstanie, skierowane przeciw chrześcijanom. Włoski misjonarz, nazwiskiem Carduglia, został zamordowany; drugi także działający misjonarz francuski zdołał umknąć. Seminarium i kościół spalono. Powodem zaburzeń jest brak ochrony ze strony miarodajnych sfer, które tylko pozornie występują przeciw powstańcom. Chińczycy donoszą z głębi kraju, że liczni chińscy księża i chrześcijanie zostali wymordowani, a wiele kościołów zdemolowanych.

Szanghai. (Biuro Reut.). W Nankanghsen w prowincji Kiangsi wybuchło powstanie. We wsi Jawoli zamordowano kilku chińskich chrześcijan i duchownego. Stację misyjną Łazarystów w Kanhuku spalono. Misjonarze uciekli do Kianghu i prosili telegraficznie francuskiego konsula o pomoc.

Szanghai. Powstanie bokserów, zwracające się przeciwko obcym w Kiangsi, skierowane jest głównie przeciw chrześcijanom. Pewien ksiądz francuski ratował się ucieczką, nie wiadomo jednakże, co się z nim stało. Trzej inni księża znajdują się obecnie pod osłoną władz chińskich.

Z Rosyi.

Napady i zamachy.

Tobolsk. (Pet. ag. tol.). Dnia 24 bm. w odległości 15 wiorst od miasta zrabowano 60.000 rubli z poczty, jadącej do Tiumenia. Zabito dwóch pocztowników i dwa konie.

Czarnichów. (Pet. ag. tel.). Przed kilku dniami jedenastu młodych ludzi napadło na dwór księżny Dolgorukowej w powie-

cie nowozybkowskim. Związali oni stróża, obili rządcę, zrabowali 500 rubli, oraz przedmioty srebrne i inne, zamknęli rządcę i jego rodzinę w piwnicy, podpalił dom, kantor, stajnię i budynki, które zgorzały do szczytu. Ocalała jedynie gorzelnia. Ludność nie gasiła ognia, a wójt nie zawiadomił dragonów, chociaż wiedział, że znajdują się w odległości 10 wiorst.

Penza. (Pet. ag. tel.). Wieczorem dnia 25 b. m. zabito na drodze ze składów do mieszkania, pomiędzy wagonami, ośmiu wystrzałami, inżyniera Safarewicza, naczelnika składów stacji Penza kolei syzrańskowiazimskiej.

Krasnojarsk. (Pet. ag. tel.). W Abanowsku rzucono bombę do mieszkania komisarza przez okno. Ofiar niema.

Taszkent. (Pet. ag. tel.). Trzema kulami został ciężko ranny w pierś naczelnik warsztatów kolejowych Ranberg.

Ze stowarzyszeń i zgromadzeń.

* **Konferencya wszystkich zarządów stowarzyszeń i grup miejscowych odbędzie się we wtorek 1 października punktualnie o godz. 7 wieczorem w lokalu Związku stow. rob. w Krakowie (ul. Wiślna 5).**

* **Zabawę taneczną urządza Stowarzyszenie robotników metalurgicznych w Krakowie w sobotę 5 października w lokalu Związku stow. rob. (ulica Wiślna 5). Program aader urozmaicony. Początek zabawy o godzinie 7 wieczorem. Wstęp 60 h. Bilety można wcześniej nabywać w Związku stow. rob. po cenie 50 h.**

* **Baczność stolarze krakowscy!** We środę 2 października o godzinie 6 1/2 wieczorem odbędzie się w lokalu Związku stow. rob. (Wiślna 5) poufne zgromadzenie. Na porządku dziennym sprawy bardzo ważne. Zarząd zaprasza wszystkich robotników stolarskich o punktualne przybycie.

* **Wiedeń.** Lokal stowarzyszenia robotników polskich „Siła” na ogólne niedzielne zebrania towarzyskie mieści się: VII. Neubaugasse 5 (od rogu Mariahilferstrasse).

W niedzielę 29 b. m. o godz. 7 wieczorem odbędzie się wieczorek humorystyczny połączony z tańcami. Goście mile widziani.

* **Towarzystwo Polaków pracujących w Monachium** znajduje się na Müllerstrasse pod nr 55 „Gasthaus zur Sendlingerthorquelle”. Zebrania odbywają się co niedzielę o godzinie 8-ej wieczorem.

Kursa telegraficzne.

Budapeszt. 28 września. Pszenica na październik 11:06 do 11:07. Pszenica na kwiecień 11:73 do 11:74. Żyto na październik 9:54 do 9:55. Żyto na kwiecień 10:17 do 10:18. Owies na październik 7:68 do 7:69. Owies na kwiecień 8:22 do 8:23. Kukurudza na wrzesień — do —. Kukurudza na maj 6:77 do 6:78. Wszystko za 50 klg.

Oferty mierne. Chęć kupna słaba. Uspokojenie słabe. Pogoda: pochmurno.

Przepowiednia pogody.

Galicja zachodnia: Pochmurno, słabe wiatry, mgła poranna, mierne zimno.

NADEŚLANE.

(Za dział ten redakcyja nie odpowiada).

Dr S. ZELT
przeniósł swą kancelaryę
adwokacką
z Tarnowa do Żabna.

Dr Marek Berger
ordynuje
od października do maja w Abbazy, latem
jak lat ubiegłych w Iwoniczu.

Dentysta dr J. Syrop
wrócił i ordynuje jak dawniej: Kraków,
Plac WW. Świętych 1. 10, 1. piętro, naprzeciw magistratu.

Lecznica chirurgiczna i Instytut Roentgenowski
419 (Przenośny aparat Roentgena)
dra Artura Frommera
Oddzielne ambulatoryum dla mniej za-
możnych osób.
Godziny przyjęć: od 9—11 i od 3—4. Kraków, ul.
św. Tomasza 1. 18, 1. piętro (róg ul. Floryańskiej). Telefon 81.

Germanista słuch. filozofii, udziela
lekcji języka niemieckiego. — Adres: Dębni, Ogrodowa 110.

Zwracamy uwagę naszych czytelników na rubrykę „Drobne ogłoszenia” w dziale inseratowym „Naprzodu” i prosimy, by korzystali z tej rubryki przy różnych okazjach: czy to szukając lokatora na mieszkanie, czy też przy kupnie lub sprzedaży czegoś, przy poszukiwaniu pracy i t. p.

Maszyny do pisania

naprawia i czyści szybko i gruntownie
skład maszyn do szycia i warsztat
naprawy Ignacego Grossa w Krakowie.
Starowiślna 1 (naprzeciw gł. poczty).

Łaskawa Pani Dobrodziejko!

Czy Pani wie, dlaczego
przy zakupie kawy słodowej należy
wyraźnie żądać »Kathreiner«?

Oto dlatego, że bez wyraź-
nego żądania »Kathreiner«
naraża się Pani na to, że
nadzją Jej jakąś mniej wartą,
imitację, naśladowictwo, nie-
mające tych wszystkich zna-
komitych zalet, jakie pra-
wdziwy »Kathreiner« posiada.

Albowiem tylko
»Kathreiner Kneipp kawa
słodowa«

posiada, dzięki swemu
szczególnemu składowi,
aromat i smak prawdzi-
wej kawy ziarnowej.

Prosimy zatem: Łaskawe Pani Do-
brodziejko raczy doświadczyć za-
pamiętać, że prawdziwą »Kathrei-
ner« można nabyć tylko w zam-
kniętych pakietach, mających napis
»Kathreiners Kneipp - Malzkaffee«
z portretem proboszcza Kneippa
jako marką ochronną.

„KOSMOS”

znakomite higieniczne tutki do papierosów
poleca fabryka St. Wołoszyńskiego, Kraków, Krupnicza 21.
Do nabycia w trafikach i handlach.

„KOSMOS”

Drobne ogłoszenia

Za anons w „Drobnym ogłosze-
nieniach” bierzemy za każde słowo
6 hal, tydzień 29 hal.

Powóz półkryty

na parę koni jest do sprzedania,
wiadomość Blich 28. 607

Pomadki

mieszane 1/2 klg. 1 K. 20 h. Herbatniki
1/2 klg. 1 K. 20 h. Karmelki nadziew.
1/2 klg. 1 K. Ciasta 6 h. Codziennie
świeże. Poleca fabryka wyrobów cu-
kierniczych Poselska 15, prowadzona
pod osobistym kierunkiem Romual-
da Pieczarki. 368

Droguerya

J. Stiela w Podgórzu
poleca wszelkie artykuły chirur-
giczne, kosmetyczne, gumowe i
środki lecznicze. Wysyła 2 razy
dziennie, nie licząc opakowania. 387

Antracytu

i koks dostarcza szybko N. Katzner
w Podwołoczyskach. 514

Pannę do biura

biegłą w języku polskim i niemie-
ckim poszukuje się. Pierwszeństwo
mają, które już poprzednio w biur-
ze pracowały. Zgłoszenia od 2—3
Sina Pelz, Gertrudy 29. 609

Czeladników stolarskich
do lepszych robót meblowych oraz
uczniów przyjmie zaraz Edward
Knirring, stolarz artystyczny i me-
blowy w Cieszyńcu, ul. Hohenne-
gera. 559

Na nagniotki

Niezawodna pasta nawet na zasta-
rzałe nagniotki w aptece E. Sokal-
skiego w Kętach. Dwa pudełeczka
za zaliczką 60 hal. 474

Poszukuję subjektów
i praktykantów. W. Rosenblum,
Grodzka 38. 517

Zastępców

prowinizyjnych do sprzedaży artykułu
spożywczego bardzo pokupnego, po-
szukuje dom eksportowy. Zgłoszenia
pod „Naturwein 100” Budapest.
Hauptposterestante. 601

Młody człowiek

władający językiem polskim i nie-
mieckim w słowie i piśmie uc-
zęszczający na naukę buchaltery
i pisać na maszynie, poszukuje
posady. Łaskawe zgł. pod H. K. 260
do Administracji „Naprzodu”. 614

Panna

do nauki modniarstwa potrzebna
zaraz. Wiadomość w dziale insera-
towym „Naprzodu”. 464

Tanio nabyć można w nowo otworzonym
DORCIEUM, ul. Szajnoch, we Lwowie,
następujące, przez wielce szano-
wanych państw do komisowej sprze-
dazy oddane przedmioty:

2 sypialnie, 4 konie, 6 krów i kil-
ka wieprzów, 6 kociów na konie,
3 wozy, 2 sanki, 2 damskie i 2 męskie
siodła, przeróżne obrazy, bronie pal-
ne, szable, 2 pianina, 3 fortepiany,
różne meble, jak:

10 stołów, kompletne urządzenie
kuchni, kompletne urządzenie dla
modniarstwa, 15 dywanów perskich,
10 par portier, kilka lamp, 5 para-
waników, 2 świeczniki na gaz i elek-
trykę, 4 garnitury saloonowe, 5 kre-
densów, 18 krzeseł, 3 łóżka (patent)
Buffala Bill, 3 łóżka mosiężne, 6 kar-
nizów mosiężnych, 4 pary firanek
koronkowych, 6 stór kolorowych i
aplikacyjnych, jakoteż praw. srebrne,
i chińsko-srebrne wyroby, porcelany,
szkła, 3 zegary ściennie, 15 zegarków
kieszonkowych, uprząży dla koni,
3 kredensy kuchenne, 2 bufety, 2 no-
we wanny, 2 używane wanny, 5 ma-
szyna do szycia Singera „Bobbin”,
8 sztuk płótna. Mała wyprawa słu-
bna, składająca się z nieużywanych
koszul, majtek, koszul nocnych, poń-
czoch, hałek, chusteczek kieszonko-
wych i obrusów stołowych. Dalej
rogi, torby myśliwskie, trofea my-
śliwskie, prócz tego różne obrazy,
wyroby, ze złota i srebra, dywany,
firanki, draperye, meble mahoniowe
i mebelki galanterijne, i godne po-
dziwienia rzeczy starożytności.
Wstęp wolny bez przymusu kupna.
Przyjmujemy także do komisowej
sprzedaży meble, obrazy, fortepiany,
powozy, konie, maszyny, jakoteż
wszystkie możliwe przedmioty do
przechowania w naszych halach i
stajniach okazyjnych. Z prowincyi
listownej porozumienie.

Najlepsze i najtańsze
Wyroby tkackie
poleca

Józef Bajgrowicz
tkacz

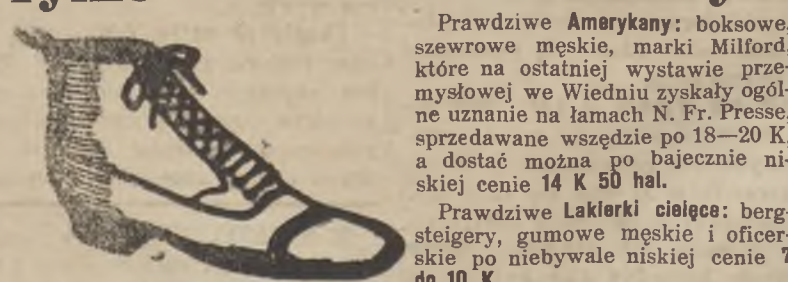
w Karczynie obok Krosna
pod „Opatrnością”.

GRAND „AU PRIX FIXE” MAGAZIN

w KRAKOWIE, ul. Grodzka liczbą 3, 1. piętro
poleca swój pierwszorzędnny magazyn wiedeńskich
ubiorów męskich i dzieciennych, oraz
zarzutki i paltoty 584
po najumiarkowańszych cenach.

Proszę zawsze żądać wyrobu krajowego
Munka oszczędzające, jędrne mydło
z „nosorożcem” lub „kosa” 36
z pierwszej galicyjskiej parowej Fabryki mydła
SZYMONA MUNKI W ŻYWCU.
(Założonej w roku 1846). Próbk i cenniki darmo.

Tylko 14 dni! Rzadka okazja!

Lak znakomitej jakości, pierwszego fabrykatu. Najlepsze R. szewro-
bergsteigery męskie po K 8-50, jakoteż wszelkiego wyboru obuwie, ró-
wnież wyjątkowo tanio. 203

A. Süsser — Kraków, Szpitalna 3.

Najprzedniejsza

Herbatę Ceylon
„Rangalla Ceylon-Tea”
pod własną marką ochronną „PALMA”, importowaną wprost z Cey-
lonu, a urzędownie chemicznie badaną, po cenie:

Nr. 1. opakow. czerwono-złote K 1:40 za 125 gram.
Nr. 1. opakow. czerwono-złote K 0:75 za 62 1/2 gr.
Nr. 2. opakow. fiołkowo-złote K 1:20 za 125 gram.
Nr. 2. opakow. fiołkowo-złote K 0:65 za 62 1/2 gr.

przy odbiorze 1 klg. naraz, franko opakowanie i porto do każdej
miejscowości Austro-Węgier, poleca 365

Antoni Hawełka w Krakowie

c. i k. dostawca Dworu Austro-Węgierskiego i król. Lworu Grecyi.

DOM TOWAROWY

J. BUCHNER.

DOM

TOWAROWY

J. Buchner
Kraków
Stradom 1. 23.
dom własny.

Mam zaszczyt zawiadomić P. T. Publi-
czność, że nadszedł do mego składu transport
wszelkiego rodzaju najmodniejszych mate-
ryałów angielskich na suknie i kostiumy, ja-
koteż materyj jedwabnych, bardzo wielki
transport dywanów, chodników, kap pluszo-
wych, koronkowych, jedwabnych i wełnianych,
firanek i stor tiulowych i koronkowych, kółder
wełnianych i atlasowych i kocyków sławuckich.

**Okazyjna sprzedaż resztek roz-
maitych materyałów wełnianych
i jedwabnych na suknie i bluzki
po bardzo niskich cenach.**

DALMIOS

z watą „Salvesol“

Tutki cygaretowe egipskie, ozdobne — dla wybrednych smakoszy. Palą się równo i lekko, nie czernieją, smak mają łagodny, nie spalają się szybko, wskutek tego **dym jest chłodny**, co jest wielką zaletą tutek cygaretowych.

Każdy palący tytoń chce uniknąć **zatrucia nikotyną**, winien palić tylko w **cygarniczkach szklanych** z watą „Salvesol“; pochłania ona nikotynę, a więc usuwa jej szkodliwe działanie. Oryginalny pakietek „Waty Salvesol“ wystarcza na 200 — 400 papierosów lub cygar.

10 cygarniczek szklanych 1 K 20 h.
Pakietek waty „Salvesol“ 30 lub 60 h.
1000 tutek cygaretowych Dalmios K 3-20.

Wyroby te poleca:
Zakład przemysłowy wyrobów papierowych „NORIS“
Mr. W. BŁDOWSKI, Kraków.

ZAKŁAD Wodoleczniczy

• SANATORYUM •

Spec. chor. nerwowych
Dra B. Kupczyka
Kraków
ul. Szujskiego L. 11.
Telefon 695.

Wodolecznictwo, parnia, gorące kąpiele powietrzne ogólne i częściowe, kąpiele świetlno-elektryczne ogólne i częściowe, gazowe nasycone ciekłym kwasem węglowym (nauheimskie), natryski elektryczne, sztuczne kąpiele mineralne, ciepłe wanny. — Elektryzowanie wszelkiego rodzaju. Masaż ręczny, wibracyjny, elektryczny. Leczenie dyetetyczne, tuczne. — Pokoje dla chorych. Oświetlenie elektryczne. Okłady mułowe Fango.

Wskazania:
Choroby układu nerwowego, żołądka i jelit, reumatyzm, niedokrewność, osłabienie ogólne, otyłość, skaza moczanowa, cukrzyca. Choroby serca i naczyń krwionośnych.

Wysyłka czeskich instrumentów muzycznych

po najtańszych cenach fabrycznych.

Bezpośrednio z fabryki nabywać można po cenach najtańszych. Podług moich zobowiązań odnośnie wysyłki zamawiający nie ryzykuje wcale, ponieważ na żądanie zamieniam towary lub też zwracam pieniądze. Skrzypce dla początkujących od 4-80, 5-50, 6-—, 6-80, 7-60, 8-60. Skrzypce koncertowe K 12-50, 14-—, 17-—, 20-50. Skrzypce solowe silne w tonie po K 50-—, 60-—, 80-—. Smyczki skrzypcowe po K —80, 1-—, 1-40, 2-—, 2-40 i wyżej. Pikolo i flety solidnie wykonane K —90, 1-60, 2-— i wyżej. Klarauty w najlepszej jakości po K 9-—, 11-—, 14-— i wyżej. Wysyłka za zaliczką lub za poprzedniemi nadpłatami należytości przez

Dem eksportowy towarów muzycznych
HANNES KONRAD, Nadworny dostawca, w Brüx Nr 468 (Czechy).
Wysyła ilustr. polskie cenniki z przeszło 3000 ryc. wysyła darmo i oplatnie.

W 6 DNIACH do AMERYKI

Przeprawa pasażerów do
KANADY i ARGENTYNY.

Żądać pouczenia. Korespondentka wystarczy.
Falck & Co, Hamburg, Raboisen 30 N.
Korespondencya we wszystkich językach.

Najlepszym i najtańszym oświetleniem

dla fabryk, biur, magazynów, restauracji, stowarzyszeń etc. jest

łowe światło żarowe Kramera

Wieszaka słatka gazowo-żarowa z oszczędnością gazu !!
Proszę żądać zaprowadzenia próbnej lampy!
Modele o sile światła 120 do 600 świec.

Kramerlicht-Verkaufsbureau, Wiedeń, VI., Köstlergasse 5.
Telefon 9040.

Zjednoczone austriackie akcyjne towarz. żeglugi parowej „AUSTRO AMERICANA“

Jenerała ajencya dla Galicyi i Bukowiny oraz Zastępcstwo austr. i p. n. LLOYDU

GOLDLUST i S-ka

Kraków, ul. Lubicz 1. 8.

Jedynę towarzystwo żeglugi upoważnione reskryptem ministeryalnym z dnia 30 kwietnia 1901 do l. 2190 do ustanawiania agentów i reprezentantów we wszystkich miejscowościach Austrii.

Regularna i bezpośrednia komunikacya
z Austrii do Ameryki, Kanady i t. d.

Trzymajmy się zasady: „swój do swego“. Kto więc chce jechać niech się uda tylko do firmy krajowej:

Jenerała Ajencya dla Galicyi i Bukowiny i sprzedaż kart okrętowych
GOLDLUST i Ska Kraków, Lubicz 7, naprzeciw dworca kolejowego. — Lwów, ul. Na Błonie 2. — Czerniowce, Brody, Nadbrzezie, Podwoleczyska, Szczakowa, oraz wszystkie prowincjonalne ajencye.

Dom towarowy ABRAHAMA LINDENBAUMA

w Krakowie, ul. Dietlowska 41.
na sezon jesienny

polesza w wielkim wyborze
po cenach bezkonkurencyjnych:
Trykoty wełniane i bawełniane, pończochy, skarpetki, kalosze rosyjskie i krajowe, chustki i szale wełniane, bielizna Prof. Jägera, halki i ubranka dzieciinne, rękawiczki skórkowe i wełniane.

Największy SKŁAD OBUWIA

Wyrób karlsbadzki, amerykański Goodyear i Atlas Welt.
Bielizna męska, damska i dziecienna z najlepszych fabryk. Jedwabie, aksamity, plusze. Wszelkie przybory do sukien damskich itd.

Za towary nieodpowiednie zwraca się pieniądze.
Spacjalna budowa godna zwiedzenia, bez obowiązku kupna.

538 Otwarty od 8 rano do 1 i od 2 do 8 wieczór.

Pierwszy krajowy skład Gramofonów i Fonografów

Józefa Wekslera, w Krakowie

ulica Grodzka 71 163

poleca w bardzo wielkim wyborze Gramofony, Fonografy, płyty i walce najnowszych zdjęć. — Gramofon koncertowy z 10 płytami 35 złr.

Części składowe zawsze na składzie. Ceny bardzo przystępne. Reperacye wykonuje się dokładnie i szybko po cenach umiarkowanych. Cenniki darmo i oplatnie. Zamówienia z prowincyi uskutecznią się odwrotną pocztą.

Już nadszedł pierwszy wagon świeżej, kiszzonej prawdziwej

Kapusty Morawskiej

oraz ogórków Znajmskich i wysyła takowe odwrotnie niżej cen fabrycznych.

Proszę o łaskawe żądanie mego cennika.
Z poważaniem **JULIUSZ SPIRA**
Fabryczny skład kapusty Morawskiej i ogórków Znajmskich.
Kraków, ul. Koletek 4. 621

WATTELINE

W ełnianą od 1 K za metr
atę bawełnianą od 1 K 30 h.
do 6 K za klg. 613
atę arkuszoną dr Brunsa

poleca skład fabryczny **Abr. Tislowitz, Krakowska 43.**

Ameryka

Bilety okrętowe do Nowego Jorku, Bostonu, Filadelfii, Quibec, Buenos-Ayres itd., itd.

G. SCHYNS

przez król. rząd belgijski koncesyonowane przedsiębiorstwo okrętowe w ANTWERPII, Appelmanstrasse Nr 1.
AGENTÓW POSZUKUJE SIĘ!

Kanada

K. 3

kosztuje kanczukowa ręczna stampilia, z nawiązkiem, charakterem, adresem, długości 6 cm., z nieograniczoną trwałością z kasetką i poduszeczką do odbijania. — — — — —

Darmo wysyłam cennik o stampiliach, drukarniach domowych, numeratorów, szablonach itd.

Fabryka stampili: J. Lewinson, Wiedeń I. Adlegasse 12. Filia w Odessie. Zastępcy poszukiwani. 144

Korzystajcie ze sposobności

Do magazynu Zegarm.-Jubilersk. p. f. JÓZEF FELL, w Krakowie, Grodzka 60. nadszedł wielki transport najlepszych zegarków, oraz biżuterii ze złota i srebra. Ceny niskie. Polskie cenniki wysyła na żądanie franco. 480

Fortepiany i pianina

nowe i przegrane do sprzedania i wynajęcia ul. Dominikańska Nr. 1, II piętro. **STANISŁAW BORON.**

Pensjonat „Ukraina“

Kraków, Karmelicka 40, poleca pokoje umeblowane z całkowitem utrzymaniem na czas dłuższy lub krótszy. — Łazienka w domu. Tamże wydaje się obiady i kolacje na miejscu lub na miasto.

MAGAZYN OBUWIA

firmy Jungerwirth

572 znajduje się w Krakowie
tylko ulica Grodzka 43.
Najlepsze i najtańsze źródło

Zwraca się u-
przejmle uwa-
gę, że od mo-
ich instrumen-
tów muzyczn.
nie płaci się
cła, gdyż są
krajowego wy-
robu.

Gwarancya. Zamiana dozwolona lub zwrot pieniędzy.

Poleca najlepszą harmonię nr. 306 1/4 10 klawiszy, 2 rzędy, 50 tonów, wielkość 31x15 1/2 cm. K 7-90. Nr 307 1/4 10 klawiszy, 3 rzędy, 70 tonów, wielkość 31x15 1/2 cm. K 8-60. Nr 663 1/4 „Przyjaciół ludu harmonia“ 10 klawiszy, 2 rzędy, 50 tonów, podwójne miechy, 3 rzędy trąbki, wielkość 31x15 cm. K 7-40. Lepsze harmonie po K 9-50, 10-20 12-—, 14-20, 16-50 i wyżej. Są w moim katalogu uwidocznione. Ręczy się za ładną i dobrą robotę. Wysyłka za pobraniem przez c. k. nadworn. dostawcę

Hannas Konrad

dom wysyłkowy towarów muzycznych
w Brüx Nr 652 (Czechy).
Główny katalog z przeszło 3000 wzorów wysyła na żądanie każdemu darmo i oplatnie. 594

Zofia Kruszevska

pianistka z Warszawy

b. uczennica prof. Leszetyckiego
udziela lekcji gry fortepianowej, teorii muzyki i chórów. Bliższych informacji zasięgnąć można u p. Lipińskiej, ul. Kopernika 10, od godziny 2 do 3. 620

Browar w Myślenicach

poszukuje bednarza do grubej i drobnej roboty.

Płaca 70 kor. miesięcznie i 3 litry piwa dziennie. 623

Wszelkie naprawy maszyn do szycia

wykonuję. Wielki skład części maszynowych.
Ceny najtańsze.
L. Niemetz
Mechanik 617
Kraków, ul. Szewska 1. 2.

Kto szuka?

zajęcia, posady, lekcyi, robotników, służby, kto szuka mieszkania w mieście lub na lato sklepu, najłatwiej, ogłaszając w dziale drobnych ogłoszeń „Naprzodu“. Od wyrazu płaci się tylko 6 h., listownie także w markach.

Ulica Grodzka 9.

Chromo - Fotoplastikon

otwarte od godz. 9 rano do 9 1/2 wiecz. od 29 września do 5 października 1907 do widzenia tylko dla

DOROSŁYCH!

Bardzo zajmujące zwiedzanie
WYSP AUSTRALSKICH.
Wstęp 10 ct., młodzieży szkolna i wojskowi bez rangi płacą do 5 popoł. potowę. 475

Magazyn obuwia

Edwarda Bórka

w Krakowie ul. Bracka 8. Poleca na sezon jesienny i zimowy trwałe i tanie obuwie wyrobu własnego jakoteż:

SPECYALNOŚĆ:

BUTY DO POLOWANIA

i t. d. Materiał pierwszej jakości zagraniczny i krajowy, 612 fasony najmodniejsze ceny umiarkowane

Ważne dla gospodyń

Niniejszym mam zaszczyt zawiadomić P. T. Publiczność, że z dniem dzisiejszym otworzyłem
w Podgórzu przy moście
(w domu WP. Aleksandrowicza)
SKŁAD PORCELANY KARLSBADZKIEJ
na wagę
i sprzedaje różne naczynia po 25 i 30 ct. za kg. a naczynia restauracyjne po 20 ct. za kg.

Ręczę za rzetelną obsługę, upraszam o łaskawe przekonanie się o niebываłej taniości, kreślę się z poważaniem

J. M. HABER

Podgórze, ul. Sokolska L. 1.

Upraszamy Szanownych czytelników, aby zamawiając lub kupując przedmioty, reklamowane w „Naprzodzie“, lub wogóle korzystając z działu ogłoszeniowego, raczyli powoływać się na „Naprzód“ jako na źródło, skąd informację swoje zaczerpnęli. Takie powołanie się bowiem wpływa na rozszerzenie ogłoszeń „Naprzodu“

Polski cennik na rok 1907

z przeszło 3000 ilustracyami wysyła na żądanie każdemu gratis i franko pierwsza fabryka zegarków w Brüx
Hannas Konrad
c. i k. nadworn. dostawca w Brüx Nr 656 (Czechy).
Zegarek niklowy rem. K 3, Syst. Roskopf Patent K 4, Oryginalny szwajcarski syst. Rozkopf Patent K 5. Zarejestrowany „Adler Roskopf“ Nickel Anker Rem. K 7, połączony rem. z werk. „Luna“ 8-50 K srebrny podwójne koperty rem. zaopatrzony pieczęcią c. k. urzędu prób. K 8-40, srebr. rem. podw. kryty K 12-50, srebr. opancerzony z sprężyną 15 gr. ważący K 2-80, Ruski tula rem. z werk. „Luna“ K 10-50, zegarek z kukułką K 8-50, budzik 2-90, z cyferbl. świecącym w nocy 3-30, kuchenny K 3. Do każdego zegarka 3 letnia pisemna gwarancya! Żadne ryzyko! Zamiana dozwolona albo pieniądze z powrotem. — Proszę żądać polski cennik.

Lekcje języka angielskiego

udziela nauczycielka w języku wykładowym polskim, niemieckim lub rosyjskim po cenach umiarkowanych. Bliższa wiadomość Retoryka 12 II p. w redakcyi „Trybuny“.

Dla dzieci.

Lekcje śpiewu zbiorowego prowa-
dzi Bronisława Lipińska. Komplet-
y ranne, popołudniowe i niedzielne.
Kopernika 10, od 2—3 pop. 556

Znana, niezrównanej dobroci oryginalna rosyjska Herbata

Sergiusza Pawłowa z Moskwy.
Prawdziwa jedynie z ochron. zna-
kiem „Dzwon“, którym jest zaopa-
317 trzona każda paczka.
Do nabycia tylko w specjalnym skła-
dzie herbaty i samowarów firmy
Ag. Lisowski
dawniej „Fortuna“ Kraków, Sukkennica 23

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Po cenach zniżonych poleca największa w okolicy Krakowa

PAROWA FABRYKA WÓDEK POLSKICH

ROMANA MARCZYŃSKIEGO

stare odleżałe wódki, nalewki owocowe, likiery, rumy etc.

SKLEPY FABRYCZNE:

Kraków, Floryańska 32. Telefon 605 * Zwierzyniec, Pałac 20. Telefon 77, tuż za rogatką.

Zamówienia na prowincję odwrotną pocztą.

UL. GRODZKA 58 **NAJTAŃSZY SKŁAD w KRAKOWIE!** 58. UL. GRODZKA

ZNAKOMITEJ DOBROCI
ZEGARKI GENEWSKIE
ZEGARY SGIENNE-PENDULOWE I BUDZIKI ORAZ
BIZUTERYE ZŁOTE I SREBRNE
WZDROWIE STEMPLOWANE ELEGANCKIEJ ROBOTY
POLECA NAJTAŃSZE WAGI ZŁYNE ZEGARMISTRZÓWSKO-JUBILERSKI P. F.

EMIL GOLDWASSER, KRAKÓW UL. GRODZKA Nr 58
ZLECENIA Z PROWINCY ZAŁATWIA ODWROTNA POCZTA

Poleca
wyłącznie tylko
zegarki lepsze,
dokładnie
uregulowane.

PIERŚ cionki
i zaręczynowe

każdej wielkości, w bogatym wyborze

łyżki, łyżeczki,
cukiernice
i inne wyroby
z chińskiego
srebra

Mimo ogólnej drożyzny
sprzedaję moje towary
i nadal po nadzwyczajnie
taniach cenach. Niklowy
Remontoir kieszonkowy
z marką Systemu Ros-
kopf, 36 godzin idący
wraz z pięknym łańcuszkiem K 3'90,
trzy sztuki K 11'—, sześć sztuk
K 20'—, Srebrny Roskopf o trzech
kopertach, bardzo silny K 12'—,
Stalowy damski remontoir K 7'80,
Budzik najlepszy K 3'—, Łańcuszki
srebrne od od K 2'—, Zegarki dam-
skie złote od K 20'—.

Bogato ilustrowane cenniki na
żądanie darmo i oplatnie.
**IGNACY CYPRES, KRAKÓW,
ul. Floryańska 49.**

Wszelkie naśladowanie karane jest
prawdliwym jest

Thierry'ego Balsam

Prawem ochronione.

Allein echter Balsam
von der Fabrik Thierry's in Prag
A-Thierry in Prag
ist der einzige Hersteller.

Aptekarz A. Thierry
w Pragra, Rohitsch-Sauerbrun.
Skład we wszystkich aptekach. Broszury
z tytułem podziękowań autentykacyjnych,
darmo i oplatnie. 14

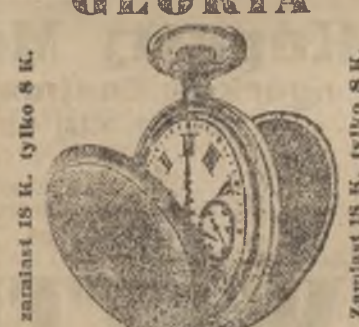
Największa w kraju firma
R. PAWŁOWSKI
Kraków, Rynek 18

poleca swe znako-
mite, przez hafciar-
nie i pracownię kra-
wieckie wypróbo-
wane maszyny do
szycia i haftu, któ-
rym żadne inne do-
równać nie mogą

Niezerównane w szyciu i niedościg-
nione w hafcie.

Żądacie cenników. 443
Poszukuje się 510

Wspaniały remont, srebrny antyczny zegar
GLORIA 572

z trzema silnymi pięknie grawiro-
wanymi kopertami i kopertą odska-
kującą, z 10 kamieniami, dokładnie
idący, 3 letnia pisemna gwarancja,
za zaliczką 8 Kor. Fabryka zegarów
HENRYK WEISS
Wiedeń XIV/3 Sechshauserstrasse
5/101.

Ćwierć funta za 18 ct.

Znakomitej kawy

poleca handel pod firmą
Wojciech

Olszowski

Kraków, mały Rynek róg
ul. Szpitalnej. 461

ZOFIA BIESIADECKA
.....OSWIECIM.....

Przez Wysokie
c. k. Namieśnictwo
koncesjonowane

**Biuro
podróży**

Zofia Biesiadeckiej
Oświęcim (dworzec)

sprzedaje

bilety okrętowe do

Ameryki

I, II i III kl. dla paro-
statków pospiesznych,
oraz bilety kolejowe dla

kolei północno-amery-
kańskich we wszyst-
kich kierunkach.

Ceny ściśle wedle taryf
okrętowych i kolejowych.

Bilety okrętowe do Kanady
i bilety kolejowe kanadyjskie.

Prospekty darmo i oplatnie.

SINGERA maszyny do szycia
do różnych celów,

a zatem nie tylko do użytku przemysłowego, lecz
także do wszelkich robót wchodzących w zakres
szycia domowego, jedynie u nas nabyć można.

Przy kupnie zważać
należy na to, aby ma-
szyna nabyta została
w naszych składach.

Nasze składy po-
znać można
po znaku ziają-
cym się obok.

SINGER Komp. Tow. akc. maszyn do szycia

Kraków, Wolnica (Kazimierz)

Filie we wszystkich większych miejscowościach.

Uwaga. Wszelkie maszyny, sprzedawane pod nazwą „Singer” w in-
nych składach, są wyrabiane na sposób jednego z naszych daw-
nych systemów. Nie dorównują one atoli, ani pod względem
konstrukcji, działalności, jak niemniej trwałości naszemu naj-
nowszemu systemowi maszyn do użytku domowego.

„LE FERMENT”, Kraków, ul. Podwale I. 5

Wyłączne zastępstwo na całą Austrię. 75

Wyrób mleka i fermenta płynnego za pomocą „Lakto-
bacyliny” według metody dra Mlecznikowa, profesora in-
stytutu Pasteura w Paryżu. — Sprzedaż tych wyrobów
oraz laktobacyliny w proszkach i w pastylkach. — Bro-
szury i wyjaśnienia traktujące o działaniu na zdrowie
tego środka dyetetycznego na żądanie darmo i oplatnie.

Stały i pewny zarobek
od 20—30 K. tygodniowo

może mieć każdy, kto będzie pracować na
opatentowanej „długiej” maszynie

„Sławia”.

Ani wiek, ani płeć nie mogą być na prze-
szkodzie. Odległość nie ma żadnego wpły-
wu. Dokładne nauczanie za darmo. Na ża-
danie posyłamy nauczycielki do domu.
Zrobione prace przyjmujemy dla dalszej
sprzedaży.

Pierwsze galicyjskie przedsiębiorstwo domowych robót
pończoszkowych na długich maszynach do plecienia
Ostrzega się przed kupnem maszyn kulistycznych.

Libal i Ska zarejestrowane Tow. handlowe
Lwów, ul. Kochanowskiego 39-5.

UWAGA!

Proszę żądać prospektów.

Zastępcy za prowizją zostaną przyjęci. Dziennie leżko 10 kor.
można zarobić przy sprzedaży naszych płaskich maszyn do
robót pończoszkowych.

Szybko! **Tanio!**

DO AMERYKI
pospiesznym okrętem w 6 dniach
pocztowym okrętem w 8—9 dniach
PRECZ Z WYZYSKIEM!
Żądacie pouczenia tylko od
B. Karlsberga Hamburg
Ferdinandstrasse 15.

96 kor.
z opłatą
przesyłką

758 za gotówkę
nowy rower
najnowszej konstrukcji z gwaran-
cją na 2 lata. Używane po kor. 40 do
60, damskie kor. 50.
St. Rundbakin
Wiedeń, IX. Grunetorgasse 23.

Gzyścić tylko
GLOBUS
PUL-
EXTRAKT
wyciągiem do czyszczenia
Globus
Najlepszy w świecie środek
do czyszczenia.